72ste JAARGANG No. 9489 . ZATERDAG 10 DECEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Internationale bende van vrouwenhandelaars te Aruba ontmaskerd

Vrouwen werden geëxploiteerd door „reisbureau's" en „managers"

Oranjestad. — Een diepgaand onderzoek heeft aan het licht gebracht, dat in strijd met art. 260 van het Wetboek van Strafrecht en P.B. 1935 No. 133, op Aruba, in samenwerking met buitenlandse reisbureaux, vrouwenhandel bedreven is. Het heeft zeer veel tijd gevergd, aleer de bewijsstukken hiertoe konden worden vergaderd, maar dank zij het geduld en de onvolprezen prestaties van de recherche heeft deze het nijpend personeelstekort ten spijt, uiteindelijk kunnen toeslaan en konden enige personen worden aangehouden. Dit deelde de Gezaghebber Commissaris van Politie, mr. H. Willemsen de pers gisteren mede.

In 1951 werd aan de toenmalige wnd. Gezaghebber mr. Jas, een petitie aangeboden, waarbij de Arubaanse bevolking heftig protesteerde tegen de plannen tot oprichting van een Campo Alegre. Korte tijd daarna verdwenen de buitenlandse prostituee's van het Aruhaanse toneel. Dit bracht een einde aan de openlucht prostitutie. In 1954 kwamen aanvankelijk enige buitenlandse vrouwen onder het mom van kooptoeristen en hielden verblijf in vijftal hotels op San Nicolas. Deze vrouwen voldeden aan alle bepalingen, ze hadden een geldig paspoort, een gezondheidsverklaring, waren in het bezit van een retourpassage en vertoonden een cheque van $ 250.— of een daaraan gelijk bedrag in baar geld. Volgens bepaling van de Gezaghebber mochten buitenlandse prostituee's niet worden gelanden, dus het waren kooptoeristen. Dat deze zelfde vrouwen zich aan prostitutie overgaven moest maar bewezen worden. Er zijn enkele gevallen geweest, waarbij het bewezen kon worden en deze vrouwen werden dan ook onmiddellijk teruggezonden. Hoewel de politie uiterst waakzaam was, is het toch nooit verder gekomen dan enkele gevallen. Het bewijzen is moeilijk, zo niet onmogelijk. Het landen van die kooptoeristen kon derhalve niet geweigerd worden, omdat aan de bepalingen was voldaan, zodat zij gedurende drie weken hun sinister bedrijf konden uitoefenen. Een vrouw, die gesnapt was, werd onmiddellijk ingescheept en toelating was voor haar uitgesloten.

Hoeveel werk met het inschrijven van buitenlandse vrouwen gemoeid is geweest, blijkt wel uit het feit, dat er duizenden namen werden geregistreerd. Bij aankomst werden deze lijsten nagegaan. Het verzamelen van inlichtingen kon slechts in een traag tempo worden uitgevoerd. Maanden van voorbereiding waren achter de rug, totdat zich een concreet geval voordeed en enkele gegevens meer konden worden toegevoegd. Dank zij de medewerking en samenwerking van de politie te San Nicolas en Oranjestad en enkele andere departementen, verkreeg men een inzicht en kon het werk met succes bekroond worden.

Geëxploiteerde Prostitutie

De procedure, welke de z.g. koopvrouw-toeristen volgden bracht aan het licht, dat men te doen had met geëxploiteerde prostitutie, of wel vrouwenhandel. Men ging als volgt te werk:

In het buitenland werden vrouwen door lieden, die zg. reisbureau's exploiteerden, overgehaald zich naar Aruba te begeven en werd hen verteld, dat met het animeren van mannen een kapitaaltje te verdienen zou zijn. Daar deze vrouwen geen geld hadden, hadden zij hiertegen geen bezwaar. Er werd gezorgd, dat zij een goed paspoort kregen, een gezondheidsverklaring, een retourpassage en bij het vertrek werd hen op het vliegveld een chèque van $250.— of dit bedrag in baar geld verstrekt. Deze lieden van de reisbureau's stonden in contact met hoteleigenaars of managers van bepaalde hotels op Aruba en de vrouwen kregen opdracht zich bij aankomst op Aruba naar een bepaald hotel te begeven.

In het hotel moesten zij onmiddellijk de chèque of het geld, benevens hun paspoort en retourpassage afgeven aan de hotelexploitant, waardoor de vrouw in de meest afhankelijke toestand werd gebracht. Daarbij kwamen nog de verblijfkosten, vertering e.d., zodat de vrouwen begonnen met een grote schuld. Zij konden dus direct beginnen met hun verfoeilijk bedrijf en de opbrengst hiervan aan de hotelexploitant, manager of partner afdragen, om hun schuld te betalen.

Bij hun terugkomst in eigen land werden zij opgewacht door de exploitanten van de reisbureaux en daar konden zij nog eens zoveel percent betalen op de aan hun voorgeschoten bedragen. Dat hierbij ook wel vrouwen naar Aruba zijn gekomen, die in eigen land geen prostituee waren, ligt voor de hand.

Sommige vrouwen gingen per vliegtuig, doch er waren er ook, die per scheepsgelegenheid op ons eiland kwamen, waarbij een gelijke procedure werd gevolgd, met dit verschil, dat er scheepseigenaren waren, die de voorschotten verstrekten i.p.v. de z.g. reisbureau's. De kapiteins werden dan als tussenpersoon en vertrouwensman gebruikt.

Er is een geval bekend, waarbij de betrokken vrouw naar Aruba werd gelokt onder aanbieding van een werkkring als huishoudster en kinderoppas, doch bij aankomst verplicht werd haar lichaam te verkopen, daar zij immers volmaakt afhankelijk was gemaakt.

Tot zover de uiteenzetting van de Commissaris van Politie, waaraan hij toevoegde: „Binnen enkele weken zal de laatste buitenlandse prostituee van het eiland verdwenen zijn". De heer Willemsen sloeg hierop zichzelf de vraag of dit voor goed zal zijn.

Op Chobolobo bood de Regering der Nederlandse Antillen gistermiddag aan de delegaties van de Caraibische Commissie, die gisteren een bezoek brachten aan Curaçao, en cocktailparty aan. Het ging er zeer geanimeerd toe op deze party en de leden der Car. Commissie hebben zich best geamuseerd. Onder de aanwezigen waren onder andere ook de directeur C.P.I.M./C.S.M. H. ter Meulen en de K.L.M. V. Dubourcq. Op de foto de Staatssecretaris van Puerto Rico, Mr. Colon tezamen met Minister E. Booi.

Sympathieke afscheidspartij voor Consul Amador

Willemstad. — Dezer dagen werd aan de heer Juan de Dios Amador en familie een afscheidsparty aangeboden in verband met zijn a.s. vertrek uit Curaçao naar Colombia.

Dit gebeurde ten huize van mejuffr. Violeta Jove, Consul van Venezuela, samen met de heer Regulo Fermin Bermudez, consul-generaal van Venezuela, als collega's en persoonlijke vrienden van de familie Amador.

De heer Regulo Fermin Bermudez heeft in een korte en sympathieke toespraak, mede namens mejuffr. Jove de bijzonder prettige samenwerking in herinnering gebracht, die het Venezolaanse Consulaat alhier heeft gehad met de heer Amador als Consul van Colombia, en tevens de goede verstandhouding tussen zijn land en de zusterrepubliek Colombia. Beide landen hebben veel met elkaar gemeen, zo hebben zij beiden hun vrijheid te danken aan de grote libertador, Simon Bolivar.

Tevens werd aan de familie Amador door mejuffr. Jove en de heer Bermudez een prachtig zilverblad met inscriptie aangeboden als herinnering aan hun verblijf alhier.

De heer Amador beantwoordde de toespraak van de heer Bermudez en betuigde zijn dank voor het prachtige geschenk, dat hem werd aangeboden. Hij legde de nadruk op de nauwe vriendschapsbanden tussen Colombia en Venezuela en uitte zijn dankbaarheid over de grote gastvrijheid, die hij en zijn familie gedurende hun verblijf op Curaçao hebben ondervonden.

Deze samenkomst heeft in beperkte kring plaats gehad en behalve de gastvrouw en gastheer en de moeder en tante van mejuffr. Jove, Mevr. Adela Jove en mejuffr. Lola Monteverde, waren tevens aanwezig de heer en mevr. Julio Espinal, de heer P. Fra, de heer en mevr. Lancaster, mevr. Ruth Delvalle, de heer B. Benitez, de heer en mevr. Richard C. Henriquez, de heer N. Sata, de heer V. Picasso en de heer A. Nieto Rojas.

Tot laat in de avond werd er gedanst in een sfeer van „goodwill" en ware vriendschap.

KOUDE GOLF IN MOSKOU

Moskou. — In Moskou heerst een koude golf. Een dezer nachten vroor het 35 graden. Het gemeentebestuur maakte bekend, dat de scholen gesloten worden, als overdag de temperatuur beneden 25 graden onder nul daalt.

8 December-viering in Buenos Aires

Buenos Aires. — Op de Plaza de Mayo te Buenos Aires werd op 8 december j.l. een Mis in de openlucht opgedragen ter gelegenheid van het feest van Maria's Onbevlekte Ontvangenis. Ruim honderdduizend personen waren aanwezig. President Aramburu, alle ministers en kerkelijke leiders woonden de mis bij op het balcon van het regeringsgebouw. Kort vóór het opdragen van de Mis vlogen straaljagers, bestuurd door piloten, die deelnamen aan de revolutie tegen Perón, over de stad in de formatie "Ave Maria". De vicaris-generaal, mgr Tato, drong bij de gelovigen aan op eenheid en verdraagzaamheid.

Vroede Vaderen van Curacao in vergadering bijeen

Eilandsraad wijst motie inzake extra uitkering van de hand

Bestuurscollege laat niets los over Tienjarenwaterplan

Willemstad. — De Eilandsraad, die gisteravond in vergadering bijeen kwam, heeft in een tamelijk vlot tempo haar agenda afgehandeld, behalve dan wat betreft een staande de vergadering ingediende motie van de heren C. Catalina, A. P. Loewenthal en J.M.C. Pietersz, ewlke het onderwerp van een langdurige discussie is geworden en zelfs leidde tot een schorsing van de vergadering. Ook de op verzoek van de fractie van de N.V.P. ingelaste „Bespreking van het Tienjaren-waterplan", welk punt gisteren op de agenda werd ingelast, bracht vele tongen in beweging toen het Bestuurscollege bij monde van de Voorzitter M. P. Gorsira mededeelde, dat hij de reeds bestaande plannen voor dit Tienjarenplan nog niet ter bestudering aan de leden der Eilandsraad kan toezenden. De geloofsbrieven van de heren A. P. Loewenthal en Gedeputeerde O. R. A. Beaujon werden in orde bevonden, waarna de heren door de Voorzitter konden worden beëdigd.

Toen Voorzitter M. P. Gorsira de vergadering om 20.05 uur opende, waren de volgende leden aanwezig: Isa, Morkos, Leito, J. Evertsz, Peterson, Rosario, Felix, Henriquez, Winklaar, Broos, Abbad, Martinez, Catalina, Pieters Kwiers, Ph. Evertsz, Pietersz, Pijpers en Panneflek, terwijl de heer C. Kroon later binnenkwam. Ook de beide heren O. R. A. Beaujon en A. P. Loewenthal namen na goedkeuring van hun geloofsbrieven aan de vergadering deel.

De belangstelling op de publieke tribune was klein, slechts een 12-tal personen woonde de vergadering bij. De notulen van de vorige vergaderingen werden goedgekeurd, er waren geen op- of aanmerkingen. Bij de ingekomen stukken bevond zich een brief van de heer G. C. Sprockel, waarin hij om ontslag vraagt als lid van de Eilandsraad. De opengekomen plaats zal worden ingenomen door de heer A. P. Loewenthal. Verder een verzoek van de Curaçaose Gewichtheffersbond voor financiële steun voor de uitzending van een delegatie van vijf personen naar Muenchen, waar de Wereldkampioenschappen zullen gehouden. De Voorzitter voegde aan de mededeling dat deze brief was ontvangen, toe, dat volgens artikel 45 van de Eilandsregeling op deze vergadering beslist dient te worden of de brief wordt aangenomen aangezien tijdens de vorige vergadering de debatten hierover zijn gestaakt.

De heer **Abbad** verzocht hierop het woord en stelde voor om te stemmen of dit verzoek op de agenda wordt geplaatst. Met 10 stemmen tegen en 8 voor werd het verzoek van de Gewichtheffersbond afgewezen.

De heer **Abbad**, het woord nemend, zeide deze uitslag van de stemming zeer te betreuren, aangezien er in de Commissie van Overleg geen eensgezindheid heerst, reden daarom spreker had verzocht aan de Raad om dit verzoek als agendapunt op te brengen. Spreker zeide deze uitslag van de stemming niet te kunnen aanvaarden, waarop **Voorzitter Gorsira** repliceerde dat het verzoek bij stemming was afgewezen en er dus niets meer aan te doen is.

De ingekomen stukken, waaronder enkele verzoeken tot het verkrijgen van en verlengen van busdienst-vergunningen, alsmede een voor een vergunning voor een huurauto-exploitatie, werden naar de Commissies verwezen. Er was ook een verzoek tot teruggave van betaalde belasting door de Stichting Monumentenzorg, en een verzoek tot terugbetaling van belastingen aan de Staat der Nederlanden, welke verzoeken voor een praeadvies naar de Commissie werden verwezen. Daarbij werd het verzoek van de raadslid het lid **Sprockel** ontslag als raadslid heeft aangevraagd, wees **Voorzitter Gorsira** de heer **C. Catalina** om plaats te nemen in de Commissie van Onderzoek, waarin ook de leden **Ph. Evertsz** en **Rosario** zitting hebben.

Verschillende verdere ingekomen stukken werden naar de afdelingen verwezen.

Hierna werden de geloofsbrieven van de heer **A. P. Loewenthal** en Gedeputeerde **O. R. A. Beaujon** tijdens een korte schorsing van de vergadering door de leden **Isa, Catalina** en **Ph. Evertsz** onderzocht en in orde bevonden. De beide heren werd hierna door **Voorzitter Gorsira** de eed afgenomen, waarna zij zitting namen in de vergadering. Alvorens over te gaan tot punt 4 van de agenda, richtte de heer **Gorsira** enkele woorden van dank aan het lid **Sprockel**, die niet aanwezig was. De heer **Gorsira** zeide de heer **Sprockel** te hebben leren kennen als een goede kracht, die met liefde en toewijding de belangen van het Eilandsgebied heeft gediend.

Tot de heer **Loewenthal**, die voor de eerste maal deel neemt aan de vergadering van de Eilandsraad van Curaçao, sprak de **Voorzitter** een welkomswoord. De heer **Beaujon** was reeds eerder toegesproken en wel bij zijn verkiezing. De heer **Loewenthal** bracht **dank** aan **Voorzitter Gorsira** voor de woorden, waarbij hij toezegde zijn beste krachten te zullen geven aan de Nederlandse Antillen en in het bijzonder Curaçao.

De verslagen van de Rapporteurs der afdelingen werden behoudens enkele technische wijzigingen aangenomen en goedgekeurd.

Ook de punten 5, 6 en 7 der agenda werden zonder discussie en zonder hoofdelijke stemming aangenomen. Deze punten zijn de „Aankoop van een terrein aan de Adjudantenweg", de Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van het Havenreglement Curaçao (P.B. 1936 no. 104) en de Ontwerp-eilandsverordening tot intrekking van de eilandsverordening van de 21ste oktober 1954, houdende bepalingen ter bestrijding van de gele koorts mug.

Door de drie leden **Catalina, Loewenthal** en **Pietersz** werd vervolgens een motie aangeboden van de volgende inhoud:

„Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, bijeen in algemene vergadering op vrijdag 9 december 1955

overwegende; dat uit het voorlopig verslag no. 9 dd. 7 november 1955, artikel 11 van de Landsbegroting blijkt, dat verschillende leden de vraag gesteld hebben hoe het staat met de verhoging van de duurtetoeslagen voor de ambtenaren; dat deze leden verwachten, dat wanneer aan deze zijde van de Regering eenmaal erkennende, dat de kosten van levensonderhoud aanmerkelijk gestegen zijn; de salarissen van de ambtenaren als een sluit-

(Vervolg zie pag. 5)

CPIM KRIJGT NIEUWE DIRECTEUR

Ir. Ter Meulen per 1 April a.s. opgevolgd door Ir. Biermann

Dr. Ir. H. ter Meulen zal op 1 April 1956 zijn post als directeur van de CPIM/CSM verlaten en op het hoofdkantoor van de B.P.M te Den Haag te werk gesteld worden als assistent coordinator van de verwerkingsgroep. Als directeur van de CPIM/CSM op die datum is benoemd Ir. J.G.A. Biermann, procuratiehouder der B.P.M., thans werkzaam op het hoofdkantoor te den Haag als area-coordinator voor het westelijk halfrond.

Kerstprogramma's van achter het ijzeren Gordijn

New York. — Radio-Praag en radio-Warschau zullen kerstprogramma's uitzenden, opgenomen in de Verenigde Staten, aldus heeft de Lutherse kerk in Missouri bekendgemaakt. De programma's, die in het Pools en Tsjechisch vertaald worden, zullen geen politiek bevatten.

W'stad. — De competitie van de A-klasse (voetbal) wordt morgenmiddag 4 uur in 't Rifstadion voortgezet met de wedstrijd Jong Holland-Vesta.

Evertsz en Bartels naar Sto. Domingo

Willemstad. — Maandag as. zullen de beide toeristensecretarissen. Ph. Evertsz en Bartels, respectievelijk van Curaçao en Aruba, naar Sto Domingo vertrekken om aldaar de goederen, welke tentoongesteld worden op de „Feria de la Paz", welke deze maand wordt geopend, te stellen in het Paviljoen waar Nederland en de Antillen een plaats hebben toegewezen gekregen.

De goederen zijn met de „Antilia" verscheept en komen in Sto Domingo aan. De heren zullen ongeveer 6 tot 10 dagen in Sto Domingo verblijven; o.a. hebben zij tot taak iemand te zoeken die gedurende de „Feria" voorlichting kan geven over de Antillen.

Rijdende bioscoop aangekomen

Willemstad. — Dezer dagen is op Curaçao aangekomen de door de Rotary aan de Stichting voor Volksontwikkeling aangeboden rijdende bioscoop. Deze wagen, een Chevrolet-product, is naar de Pletterij Nederhorst gebracht, waar men de bovenbouw zal verzorgen. Binnen afzienbare tijd wordt de rijdende bioscoop door de Rotary overgedragen.

BOBBY CAPO naar Curacao

Willemstad. — Naar wij uit goede bron vernemen zal de beroemde zanger Bobby Capo, vergezeld van de beste pianist van Puerto Rico, Luisito Benjamin, in februari naar Curaçao komen om hier op te treden.

Korps Mariniers bestaat heden 290 jaar

De Ruyter en Johan de Witt gaven staat tot oprichting

Willemstad. — Vandaag zal het 290 jaar geleden zijn, dat het Korps Mariniers werd opgericht. Het Korps Mariniers is daarmede het oudste korps van de strijdkrachten van ons Koninkrijk. Ter oriëntatie van onze lezers in de Antillen, die vooral de laatste jaren zo vertrouwd geraakt zijn met de moderne generatie mariniers, ontlenen wij het onderstaande aan de wordingsgeschiedenis van het Korps.

In Engeland, waarmee de Republiek der Verenigde Zeven Provinciën in de tweede helft der 17e eeuw, vooral ter zee in een strijd op leven en dood gewikkeld was, was men reeds in 1664 er toe over gegaan de "Royal Marines" op te richten in de vorm van een Maritiem Regiment voetsoldaten voor dienst aan boord van de Engelse oorlogsvloot. Vóór de oprichting van de Nederlandse mariniers, t.w. reeds in de jaren van de tachtigjarige oorlog, toen de Nederlandse zeemacht in opkomst was, bestond de bemanning van een oorlogschip uit bootsgezellen (matrozen) en soldaten.

Werd een vloot uitgerust, dan werden de nodige soldaten uit het voetvolk (infanterie) gelicht, dat in dienst van de Staat was, om de bemanningen van de schepen voltallig te maken. Na afloop van de zeetocht werden zij weer aan land gezet, ten einde zich bij hun compagnieën terug te melden. Inen ontscheping hadden evenwel plaats zonder enige leiding of verband. Bovendien liet de wervingsmethode voor de zeedienst in die dagen heel veel te wensen over. Bedelend en zonder middel van bestaan zwierven de ontscheepte soldaten veelal te voet door het land, totdat zij al of niet weer bij hun compagnieën terecht kwamen.

Het is begrijpelijk dat met zulk soldatenvolk weinig viel uit te richten alleen in de provincie van Hollandt seer fatsoenelijck een regiment mariniers soude cennen in dienst neemen ... ick aenwijse, hoe men gestadich 4.000 mannen soude cennen in dienst hebben, bequaem om te lande voor matroos te cennen dienen".

Op 10 december 1665 besloten toen de Staten van Holland tot oprichting van een "Regiment de Marine" van 89 officieren, verdeeld in 19 compagnieën, welk regiment in plaats moest treden van het contingent "Soldaten de Marine".

Willem Joseph baron van Ghent aanvaardde het bevel over het nieuwe korps in de rang van kolonel.

De mariniers zouden, nevens deelname aan reizen, wachten en expeditiën, ook scheepswerk verrichten en, niet aan boord geplaatst zijnde, garnizoen houden in de zeeplaatsen.

Over het algemeen kwam men na enkele jaren tot de conclusie, dat er sedert de invoering van het regiment, waaraan al spoedig een tweede werd toegevoegd, meerdere geregeldheid en betere tucht onder het krijgsvolk, dat zich op 's Lands vloot bevond, heerste en dat men "sedert deze tijd én scheepssoldaten én mariniers en gewone soldaten bij onderscheidene gelegenheden zich behoorlijk van hun plicht kweten". Uit deze omstandigheid oordeelde men "dat de oprichting der bedoelde regimenten dienstig was, dat de krijgstucht onder hen veel te wensen overliet. Reeds den 10de december 1627 schreef de luitenant-admiraal Van Dorp in afkeurende zin over dit toestaan tijdelijk gebruik van gewone soldaten op de vloot en hij drong er op aan, dat er speciale zeesoldaten zouden worden opgericht, die uitsluitend moesten worden bestemd voor de dienst ter zee.

Deze aangelegenheid was te meer van gewicht, omdat bij de vechtwijze dier tijden de vaardigheid in de

(Vervolg zie pag. 5)

Delegaties Caraibische Commissie zien „Boeken, Prenten, Kaarten en Documenten"

Willemstad. — Tijdens het bezoek van de deelnemers aan de Caribische Conferentie aan Curaçao bezochten deze tegen het middaguur de tentoonstelling „Boeken, Prenten, Kaarten en Documenten" in de Leeszaal van het Cultuurcentrum. Onder hen waren Monsieur l'Ambassadeur Groussaith van de Franse, de Heer Grossmith van de Engelse, de heren van Houten en Olleman van de Nederlandse en MacElvain en Morales-Carrion van de Amerikaanse delegaties. De groep welke bestond uit 23 personen toonde bijzonder grote belangstelling voor de tentoongestelde werken. Vooral de oude documenten en prenten trokken de aandacht. Juist toen de koffie werd binnengebracht werd het sein gegeven voor vertrek naar Piscadera, waar het gezelschap een lunch werd aangeboden.

De bezoekers konden maar moeilijk wegkomen; zij betreurden het kennelijk, dat voor dit bezoek zo'n korte tijd werd uitgetrokken. Een der leiders van de Amerikaanse delegatie, Dr. Arturo Morales-Carrion was verrast zijn boek „Puerto Rico and the Non Hispanic Caribbean" aan te treffen. Spontaan voorzag hij het boek van de opdracht: „To the Public Library of Curaçao, with friendly greetings — Saludo a los buenos amigos Antillanos". Hij maakte enkele korte aantekeningen uit de tentoongestelde werken en sprak (als geschiedkundige) zijn grote waardering uit voor de collectie.

In de loop van deze week bracht ook Z. E. Gouverneur Mr. A. A. M. Struycken, vergezeld van zijn echtgenote en zijn zoon Thomas de tentoonstelling. Het echtpaar vertoefde geruime tijd in de tentoonstellingsruimte en besteedden grote aandacht aan de boeiende collectie.

De tentoonstelling „Boeken, Prenten, Kaarten en Documenten van de Nederlandse Antillen, Suriname en het Caribisch gebied" in de Openbare Leeszaal heeft tot nu toe slechts de belangstelling getrokken van een kleine groep geïnteresseerden. Wij verwonderen ons hierover. De collectie is daarvoor te belangrijk, dat vele bezoekers reeds enkele keren terugkwamen. Waarschijnlijk zal men de eerste jaren ook niet meer in de gelegenheid zijn een dergelijke belangwekkende en uitgebreide collectie Caribiana bijeen te zien. Oude landkaarten, maar ook foto's en plaatjes van ons eiland en de nabuurlanden zijn in overvloed tentoongesteld. Zij spreken tot de verbeelding en wij zouden er met deze verwijzing willen aanraden. Wanneer straks de tentoonstelling ontruimd zal worden (en dat zal Vrijdag a.s. onherroepelijk geschieden!) zal menigeen betreuren deze unieke gelegenheid verzuimd te hebben!

RINO MARCHENA engageert Cortijo voor Curacao en Aruba

Willemstad. — De impressario Rino Marchena is gistermiddag op Curaçao teruggekeerd na een bezoek te hebben gebracht aan Puerto Rico en Sto. Domingo. Tijdens een exclusief onderhoud met onze redacteur vertelde de heer Marchena dat het hem gelukt is de beste band van Puerto Rico, nl. Cortijo and his Combo Negroband te contracteren voor deze maand, om op Curaçao en Aruba te spelen. Deze band speelde in Puerto Rico in de nachtclub „Del Morrocco".

Verder komen met dit orkest mee de bekende zangeres Ninia Flores en het dansepaar Frank en Florina van het Caribe Hilton Hotel.

De 17e van deze maand komt het orkest hier waar het zal spelen tot en met 31 december.

De 21ste speelt Cortijo op Aruba waar de Lago aan het gouvernement een party aanbiedt in de Golfclub. De heer Rino Marchena vertelde ons zeer verheugd te zijn over het feit dat hij deze beroemde band heeft kunnen engageren. Het orkest speelt alles en dat zal iedereen zeker bevallen. Oudejaarsavond speelt het orkest op het Chobolobo.

NIEUWE veiligheidsvoorschriften treden 1 Jan. a.s. in werking

Willemstad. — Het departement van Sociale Zaken deelt het volgende mede: In juni jl. trad de „VEILIGHEIDSREGELING 1942" in werking. Deze inwerkingtreding heeft zolang op zich laten wachten, omdat er toen nog geen uitvoeringsapparaat was. Dit is er nu en wel de Arbeidsinspectie, ondergebracht bij het Departement Sociale en Economische Zaken.

Een der eerste taken van deze inspectie is geweest het gereed maken van de nodige uitvoeringsbesluiten. Deze zijn verschenen in het landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 4e oktober 1955 (P.B. 1955 nr 102). Dit landsbesluit treedt **in werking per 1 januari 1956.** Hierin zijn gedetailleerde voorschriften opgenomen ten aanzien van:

1. De dagverlichting.
2. Het verkrijgen van voldoende en doelmatige verlichting door kunstlicht.
3. Bevorderen van zindelijkheid.
4. De privaten en urinoirs.
5. Kleedkamers, klederbergplaatsen, schaftgelegenheden en de verblijfplaatsen, waar uit hoofde van de wijze van bedrijfsuitoefening of de plaats, waar het bedrijf wordt uitgeoefend, de arbeiders de nacht moeten doorbrengen.
6. Bevorderen van voldoende luchtverversing en beschutting tegen regen en zon.
7. Het tegengaan van het ontstaan of de verspreiding en het verwijderen van schadelijke of hinderlijke dampen of gassen en stof.
8. Verschaffen van hulp bij ongevallen.
9. Het verstrekken van goed drinkwater of andere alcoholvrije dranken.
10. Voorkoming van vergiftiging, besmetting of beroepsziekten.
11. Het voorkomen van ongevallen.
12. Vermijding van het gevaar van giftige verf.

Men heeft dus nog enige weken om zijn bedrijf aan te passen aan deze voorschriften. Mocht men hiermede moeilijkheden hebben, dan verstrekt de Arbeidsinspectie — kantoor in het Fort Amsterdam — gaarne adviezen.

Indien de aanpassing meer tijd zou vragen dan de ter beschikking staande weken en van uitstel geen direct gevaar is te duchten, dan bestaat nog de mogelijkheid tijdelijke ontheffing van bepaalde voorschriften te verkrijgen.

De aandacht wordt er op gevestigd, lat deze voorschriften **gelden voor het gehele gebied der Nederlandse Antillen.**

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5 en 6.

Horacio Hoyer biedt Gebrekkige Kinderen Kerstgeschenk aan

De directeur van Radio Hoyer, de heer Horacio H. Hoyer, heeft 250 platen met opschrift Maria Klokje aan de firma Star Radio overhandigd.

Deze bekende firma zal de platen verkopen. De opbrengst ervan, die ongeveer ƒ 500,— kan bedragen, is door de heer Hoyer als een Kerstgeschenk voor de Gebrekkige Kinderen bedoeld. Het opschrift van de platen Maria Klokje werd zes jaar geleden door de Hoyco recording opgenomen, en de zang is van de meisjes van de zusterschool op Pietermaai. Wij raden eenieder aan een Maria Klokje-plaat te kopen, het is voor een goed doel.

De vernietiging van het ontslag van agent La Nooy

Willemstad. — In onze editie van gisteren hebben wij reeds kort melding gemaakt van de voor het ambtenarenkorps belangrijke uitspraak in de zaak La Nooy. Hierbij geven wij nog enige bijzonderheden. De verdediger van de agent, mr dr G. van Ginsbergen, heeft als voornaamste bezwaar tegen het ontslagbesluit aangevoerd, dat hier formeel eervol ontslag gegeven was, doch in feite oplegging van een straf had plaats gehad, die zwaarder was dan zij in geval van het volgen van de procedure betreffende disciplinaire straffen had kunnen zijn.

De Raad van Beroep heeft overwogen, dat aan de betrokken politieman weliswaar zekere verwijten kunnen worden gemaakt, doch daartegenover staat, dat hij zijn dienst bij de politie gedurende een groot aantal jaren op vrij behoorlijke wijze heeft vervuld.

Verder heeft de Raad geconstateerd, dat de betrokken agent eerst veldwachter geweest is en daarna bij het politiekorps werd ingelijfd. Hieraan knoopt de Raad de overweging, dat de overgeplaatste veldwachters weliswaar vóór de opname in het politiekorps een zekere bijscholing ontvangen hebben, doch dat zij van huisuit niet een zodanige ontwikkeling en opvoeding hebben gehad, dat bij hun dezelfde maatstaf kan worden aangelegd als bij politieagenten, die uit een ander milieu stammen en een betere opleiding en training gehad hebben.

In dit licht bezien vond de Raad de aan de ontslagen agent verweten feiten niet zwaarwegend genoeg, om daarop een ontslag te baseren. Op die grond werd dan ook de vernietiging uitgesproken.

TONEELAVOND ST. VINCENTIUSKRING

Willemstad. — De Toneelclub van de St Vincentiuskring (oud-leerlingen van Scherpenheuvel) brengt as. zondag in de Tharcisiusclub bij de kerk van San Mateo voor het voetlicht het toneelstuk: „De nachtwacht op de maan" van Leo en P. Gerdas, en „De patatten van St. Felix". De Sint Vincentius Harmonie zal haar medewerking aan de avond verlenen. Aanvang 8 uur. Kaarten aan de zaal verkrijgbaar.

Boeken vragen uw aandacht

Willemstad. — In de Curom rubriek "Boeken vragen uw aandacht", bespreekt morgenavond om 20.00 uur de heer Hans Hermans het boek „48 maal Amerika" (Het panorama van een nieuwe wereld) geschreven door Raymond Cartier.

Nationale feestdag

Willemstad. — Uit officiële bron vernemen wij, dat de regering besloten heeft de dag van 29 December te beschouwen als een nationale feestdag ter herdenking van de bevestiging van de nieuwe rechtsorde. Op deze „Statuutdag" zullen winkels en kantoren gesloten zijn.

„Christoffel"

In het jongste nummer van „Christoffel" herdenkt dr W. Statius van Eps het eeuwfeest van het St. Elisabeths Hospitaal. Dr Goudeket schrijft over de Vrijzinnig Israëlitische Gemeente „Emanu-El". W. Meyer geeft een historische beschouwing over de kanaalplannen in Nicaragua en de bemoeiingen daarmee van Koning Willem I. H. C. M. Hakkenberg van Gaasbeek schrijft over de onderwatersport, Pater Micklinghoff over José Ortega y Gasset, en C. G. Grootens over het Reclasseringswerk op de Antillen.

Ook de rubrieken: Kunst en Cultuur, Historische documentatie, en Van het Westelijk Halfrond ontbreken weer niet. De omslagtekening, een linosnede, heeft betrekking op de onderwatersport en werd vervaardigd door Paul Erkelens.

JAN COX exposeert vanaf morgen in Curacaos Museum

Willemstad. — Morgenochtend 10.30 uur zal in het Curacaose Museum een 46-tal schilderstukken in lithagafische uitvoering worden tentoongesteld van de schilder Jan Cox. Dank zij de medewerking van de Sticusa is deze expositie mogelijk gemaakt. Jan Cox werd in 1919 te 's-Gravenhage in Nederland geboren, maar is Belg van nationaliteit. Achtereenvolgens bezocht hij het Barlaeus-Gymnasium te A'dam en, na vestiging te Antwerpen in 1936, het Hoger Instituut voor Schone Kunsten aldaar, waar hij enige tijd onder de schilder Isodore Opsomer werkte.

In 1937 studeerde hij aan het met de Universiteit van Gent verbonden hoger Instituut voor Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde, waar hij in 1941 het licentiaatsdiploma behaalde. Zijn eerste tentoonstelling hield hij in 1942 in Antwerpen. Daarna vestigde hij zich te Brussel, waar hij inmiddels toetrad tot de in dat jaar opgerichte groep van jongere beeldende kunstenaars "La Jeune Peinture Belge" sindsdien heeft hij een voorname plaats ingenomen in de schilderswereld, vanwege zijn persoonlijke tentoonstelling te Amsterdam, 's-Gravenhage, Brussel en Antwerpen — als ook door zijn aandeel in groepstentoonstellingen — te Parijs, Lyon, Oxford, Bazel, Venetië, Santa Margharita, New York, Cincinnati, Chicago, Johannesburg, Leopoldstad en Buenos Aires.

Het werk van Jan Cox is noch abstract, noch realistisch. Het ligt meer in de lijn van het expressionisme, in zover dat hij de geïsoleerde en verhevigde toepassing van lijn en kleur niet schuwt. Maar hoewl Vlaming, is de overdadige en op het plastische effect toegespitste uitbundigheid, die zeker Vlaams expressionisme kenmerkt, hem vreemd. Daarvoor is hij te veel zichzelf om navolger te zijn. De vakman Jan Cox laat zich in zijn technisch meesterschap kennen. Een grote kleurgevoeligheid, aandacht voor toon en schakering, kennis van materie waarmee hij werkt, deze eigenschappen onthullen zich onmiskenbaar waar hij de moeilijke techniek toepast van de kleurenlithografie. Even onmisbaar is de alleen op hoofdzaken gerichte beheersing van de lijn, waarin alleen de van nature begaafde hand zoveel expressiekracht kan leggen.

In zijn vroege schilderijen toont Jan Cox zich een romanticus, die op de grens van het sentimentele balanceert. Hij onthult het in de gekozen voorstellingen, in zijn de sentimenten uitvierende kleuren, zelfs in de soms ontzag wekkende formaten van vele doeken. Allengs heeft hij echter de remmen van een aangeboren en bijgeslepen intelligentie aangedraaid en heeft het experiment van een zich volledig openleggende persoonlijkheid ook aan zijn gehele werk het kenmerk van een ononderbroken experiment gegeven.

VAN HET FILMDOEK

„JUBILEE TRIAL"

„Jubilee Trail" is het dramatisch verhaal van zakenman Olivier Hale (John Russell), die trouwt met een Oosters meisje, Garnet (Joan Lesley), genaamd. Op de terugreis naar Californië wordt het meisje bevriend met de zangeres Florinda (Vera Ralston). Deze wordt door de politie gezocht op beschuldiging van moord op haar baby en man. Overtuigd van de onschuld van de zangeres, helpen zij haar ontvluchten. Zij zien elkaar terug in Santa Fé, waarin zij enkele vrienden ontmoeten, die het betreuren, dat hij getrouwd is, niettegenstaande hij in deze stad een onwettig kind heeft. Het plan is immers geweest hem te doen trouwen na zijn terugkeer met de bewuste Carmelita Valesco, dochter van een vermogend landheer. Zijn weigering om van Garnet te scheiden heeft tot gevolg, dat Carmelita zelfmoord pleegt. De vader van het meisje neemt op zijn beurt bloedwraak en schiet Olivier dood.

Garnet vestigt zich in Los Angelos, waar zij later huwt met John Ives (Forrest Tucker) op wie zij verliefd is geraakt. Met Florinda loopt alles goed af. Deze wild-West-thriller van Republic Picture wordt in West-End vertoond in Trucolor.

WEST END. ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad.

CARIBE
Zat 18.30 „Gun Law Justise"
20.00 „El Aguila Negro"

REX
Golden Yvory
ROYAL
En Estranjo en el Scalera
SUFFISANTTHEATER
Zat. Hiawatta" ....
Zond „Silver Whip"
MARIENIERSKAZERNE SUFFISANT
Receptie Korpsvergadering
TENNISSTADION MUNDO NOBO
Internationale tenniswedstryden 15.45 uur (Zat en Zond.)
STEENRIJK:
Feria ....
CHOBOLOBO
Dans en dinner
J. P. F. CLUB:
Zat.-avond Biljartwedstrijden
DE WEST .. ....
Zat. Kerstbouten-wedstrijd
APOTHEKEN
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto, Bredestraat en in Punda door Botica Juliana, Julianaplein.
AFGIFTE VERLOVEN. ...
Dit weekend. M. A. de Jongh Kortijnweg 58 Telefoon: 24454

GOUVERNEMETS GENEESKUNDIGE
Van 10 — 11 Dec. 1955
Stadsdistrict:
Dr. J. E. Loe Sack Sioe, Planterrust 7, Tel. No 23243.
2de district:
Dr. P. E. Nassij, Klein kwartier 196, Tel. 35046.

„AMIGOE" Verkeersrubriek

VOORKOM verkeersongelukken op de komende feestdagen

Willemstad. — Hieronder volgt een overzicht van de verkeersongelukken in november 1955 in vergelijking met de overeenkomstige cijfers van de maand oktober 1955.

OPGAVE VERKEERSONGEVALLEN CURACAO OVER DE MAAND NOVEMBER 1955.

Aantal ongevallen waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: Dodelijk	Niet dodelijk	Ongevallen met alleen materiële schade	Totaal aantal verkeersongevallen
[illegible] (1)	26 (22)	145 (162)	171 (185)

DE GEVOLGEN VAN DEZE ONGEVALLEN:

Doden	Zwaar gewonden	Licht gewonden	Totaal bedrag der geschatte directe materiële schade
[illegible] (1)	3 (6)	23 (20)	Cfl. 25.970.— (CFl. 36a540.—)

N.B.: De tussen ( ) vermelde gegevens betreffende de voorgaande maand.

Men ziet: het was iets minder ongunstig maar nog allesbehalve om elkaar te feliciteren en de vlag uit te steken.

En inmiddels is de laatste maand van het jaar begonnen. De maanden december kenmerken zich als regel doordat er veel verkeersongelukken plaats hebben. Alcohol-invloed speelt bij vele december-aanrijdingen een grote rol. Nu willen wij niet iedereen een gezellig drankje ontzeggen met de komende feestdagen maar wel doen wij een beroep op alle lezers en lezeressen om de komende feestdagen niet tot rouwdagen te maken. Wij gunnen en wensen een ieder de meest mogelijke vreugde, vrolijkheid en gezelligheid met de Kerstdagen, Oud- en Nieuwjaar, doch laat ieder voor zich er voor zorgen, dat hij alleen dàn aan het verkeer deel neemt wanneer hij volkomen fris en monter is. Voelt men zich niet lekwaam of althans enigszins abnormaal na een feestje dan doet men verstandig niet zelf naar huis te rijden; veel verstandiger is het dan om zich te laten rijden, eventueel om een taxi te charteren. Dit betekent misschien een kleine geldelijke uitgave, maar hierdoor komt men veilig thuis en beloopt men niet de kans om een feestdag door te moeten brengen in politiebureau of Ziekenhuis.

In onze Verkeersrubriek van de vorige week waren de vijf verkeersborden weergegeven, die een rol spelen bij de voorrangsregeling.

Van de borden model 1 en 2 waren op de oorspronkelijke tekening de vierkantekante binnenste velden (die in werkelijkheid oranje zijn!) gearceerd. Doordat de tekening verkleind is weergegeven door middel van een cliché is in de krantafdruk niets meer van de arcering te ontdekken.

Het zwarte kleurenhokje onder model 1 sloeg dus uitsluitend op de vierkante binnenvelden van de verkeersborden model 1 en 2.

— Grote vluchten rode sprinkhanen zijn in Tel Aviv neergestreken, onder meer op de groentenmarkt, tot grote schrik van de handelaren.

MEDITATIES VAN NEWMAN

De werken van kardinaal Newman genieten tegenwoordig terecht een groeiende belangstelling. Al te lang is de rijkdom van zijn gedachten en inzichten onbekend gebleven, terwijl juist hij de moderne mens zeer veel te zeggen heeft. Zijn streven is de goddelijke waarheid met onze hele persoonlijkheid te doen aanvaarden, niet enkel met het verstand. De echte volle geloofsovergave aan de persoonlijke God, dat is zijn ideaal. Daarvan is de uitgave van dit boekje door Paul Brand te Bussum, in de vertaling van prof. dr. A. Pompe O.F.M. een weldaad. Het is een gebedenboek, zoals er weinige zijn. Naast prachtige overwegingen over essentiële punten van ons geloof bevat het twee kruiswegoefeningen, zoals men ze zich maar wensen kan. Hetzelfde geldt van de meditaties over elke dag van de meimaand. De beroemde droom van Gerontius besluit dit prachtige boekje, dat met klem en overtuiging vooral voor intellectuelen van deze tijd is aan te bevelen.

LEES DE AMIGOE

Ollie Bommel en de Knollengaard

2400 — Een prettige onderneming was het niet voor Tom Poes. De verbindingen met het eilandje waar de oude gaardenier woonde waren erg slecht, zoals de oplettende lezertjes zich zullen herinneren. Bovendien is het lopen door het Donkere Bomen Bos bij nacht en ontij ook niet gemakkelijk. Maar hij begreep, dat heer Bommel dringend hulp nodig had en dat er iets gedaan moest worden voor het te laat was. ....

Nu was het moeilijk, dat heer Ollie zelf nog niets helemaal begreep, dat hij hulp nodig had. Doch toen zijn gasten vertrokken waren en hij te middernacht tussen vernield vaatwerk en meubilair in naast gegeraamte van het geroosterde rund zat, zuchtte hij smartelijk. .... —— —

„Het valt niet mee om je in de hogere kringen te bewegen, Joost!" sprak hij. „Ik had me dat heel anders voorgesteld, als je begrijpt, wat ik bedoel'. .... — —

„Ik begrijp het, heer eh...... jonker Olivier!" zei de brave knecht. Hij was bezig zo goed en zo kwaad als het ging af te ruimen en hij zag er vermoeid uit. ....

„Neem nu zo'n etentje", hernam heer Bommel peinzend. „Kosten noch moeiten zijn er voor gespaard. Er was genoeg om een kazerne te voeden. Het bestek was keurig gepoetst en de messen zelfs geslepen. Maar denk je nu, dat mijn familie één woord van waardering heeft laten horen? Niets! minder dan niets! Terwijl ze zaten te schrokken hebben ze aan één stuk door ruzie gemaakt om de een of andere erfenis! Wat is daar nu voor gezelligs aan? Ik zat er voor gek bij, mag ik wel zeggen". ... .

„Zeer betreurenswaardig, als U mij toestaat", zei Joost vol medegevoel. „Maar die U toch ook zal interesseren met Uw welnemen"! ....—— —— ——

„Erfenissen interresseren mij niet", zei heer Ollie mat, „die moest jij weten". „Maar dit ging over Uw eigen erfenis", zei de bediende. ... . —— — ——

Ook in Nederland werd de putsch tegen Hitler voorbereid

Duits officier had contact met illegaliteit

Bij de voorbereiding van de putsch, welke beoogde het nazi-regiem in Duitsland weg te vagen, is ook contact gezocht met de Nederlandse illegaliteit. Men vindt daarover interessante gegevens in het verslag van de Parlementaire Enquêtecommissie. Zoals bekend, is deze opstand in juli 1944 mislukt. Hij was aanvankelijk beraamd voor medio januari van dat jaar, maar reeds lang tevoren leefde bij verschillende anti-Nazis in Duitsland de gedachte aan een omverwerping van het Hitler-regiem. In verband hiermede zocht de Duitse overste Wilhelm Stähle in het begin van 1942 contacten in Nederland.

Stähle was een van de werkelijk „goede" Duitsers; hij behoorde tot een illegale groep, die voorzichtig opererend direct na de machtsovername in 1933 reeds tegen de Nazis in begon te werken. Rond de jaarwisseling van 1941-1942 bewerkstelligde hij de vrijlating van een Nederlandse gijzelaar. Toen deze hem verklaarde gaarne tot wederdienst bereid te zijn, hapte Stähle terstond toe: hij wilde in verbinding komen met de ondergrondse beweging in Nederland. Een van de eersten, die hiervoor geïnteresseerd werden, was mr. J. Cramer, de latere commissaris van de Koningin in Drente, die op zijn beurt

Uit het verslag van de Nederlandse Parlementaire Enquêtecommissie

mr. Van Heuven Goedhart bij deze zaak wilde betrekken.

Uiteraard was echter een eventueel contact van de illegaliteit met een Duits hoofdofficier uiterst precair. Intern overleg leidde tot de eerste conclusie, dat de zaak-Stähle reëel was en men wilde dan ook in principe wel op het voorstel van de Duitse overste ingaan, maar het bleek noodzakelijk een ontmoeting met allerlei voorzorgen te omringen. Men stelde zich dit zo voor, dat Stähle in een wachtkamer op het station te Arnhem een dame zou aantreffen, die een bepaalde krant zou lezen. Nadat de Duitser haar zou hebben aangesproken, zouden ze in een geblindeerde auto stappen, waarna een rit door een wirwar van nauwe straatjes in Arnhem zou worden gemaakt, teneinde te kunnen nagaan, of men geschaduwd werd. Als alles „safe" werd bevonden, zou in een hotel in De Steeg een ontmoeting plaats vinden tussen mr. Van Heuven Goedhart en Stähle, waarbij een aantal K.P.-ers, met revolvers bewapend, verdekt zou worden opgesteld, om zo nodig te kunnen ingrijpen. Men moet deze enscenering zien in het raam van die tijd. Later werd van de gehele opzet toch nog afgezien.

De zaak bleef lange tijd rusten. Begin december 1943 kwam er echter een sein van Stähle, dat hij op korte termijn een onderhoud wenste. Men kwam overeen dat dit zou plaats hebben te Coevorden bij „tante Roellie", die haar huis herhaaldelijk voor illegale besprekingen openstelde; van Nederlandse zijde zou aan het gesprek o.m. worden deelgenomen door de heren Cramer en Van Heuven Goedhart, die beginnen zouden met een uitermate gereserveerde houding. Uitgangspunt was, dat het alleen om de algehele onafhankelijkheid van ons land kon gaan en dat de Nederlandse illegalen geen onderhandelingsbevoegdheid hadden, maar slechts de verkregen inlichtingen aan Londen konden doorgeven. Hoe riskant de ontmoeting nog steeds werd geacht, kan blijken uit de afspraak, dat de Nederlanders Stähle tussen zich in zouden nemen, om zich zo nodig op hem te kunnen werpen!

Deze voorzorgsmaatregelen bleken gelukkig niet nodig: overste Stähle en de zijnen wilden het Nazi-regiem omverstoten en men kreeg de indruk, dat zij daarna onmiddellijk vrede met de westelijke mogendheden wilden sluiten. Van Nederlandse zijde werd o.m. gesteld, dat men slechts de Nederlandse regering kon erkennen, dat alle Duitse maatregelen ongedaan gemaakt moesten worden en dat ook in een eventuele tussenfase Seyss-Inquart en Christiansen zouden moeten verdwijnen. Dit is vastgelegd in een memorandum, dat naar Berlijn is gegaan.

Later hebben nog andere contacten plaats gevonden, die tenslotte leidden tot de in een afgesproken code geformuleerde mededeling: „Dass meine Neffe etwa Mitte Januar zu heiraten beabsichtigt, wird Sie gewiss interessieren." Dit betekende, dat omstreeks half januari 1944 de opstand in Duitsland zou uitbreken.

Inmiddels hadden de heren Cramer en Van Heuven Goedhart enkele andere figuren uit de illegaliteit bij deze wel zeer bijzondere zaak betrokken. Men besloot Londen in te lichten en verbond daaraan de vraag, of „De Graaf" - de schuilnaam voor Van Heuven Goedhart - moest doorgaan. De Nederlandse regering seinde terug: De Graaf moet niet doorgaan. Prof. Gerbrandy heeft wat dit aangaat aan de Enquête Commissie verklaard, dat de regering zich er van bewust was dat bij een gelukken van de putschplannen er in Nederland een gezagsvacuum zou kunnen ontstaan. De Engelse regering meende echter, dat men zich desondanks van deze zaak afzijdig moest houden.

Mr. Van Heuven Goedhart eisde niet lang daarna naar Londen. Eerst op de dag van de mislukte aanslag op Hitler kwam de Engelse geheime dienst er toe hem bij zich te ontbieden, teneinde zich uitvoerig over Stähle te laten inlichten. Men had de affaire-Stähle tot dan toe niet ernstig genomen.

Geruime tijd daarvoor hadden de Nazis door een onderschept code-telegram lucht gekregen van Stähle's contact met de Nederlandse illegaliteit. Na inleidende verhoren werd hij medio juni 1944 gearresteerd. Toen hij voor zijn rechters stond viel er een bom op de zittingszaal. Alle rechters kwamen om het leven en alle processtukken werden vernietigd. Later kwam de zaak opnieuw voor; door interventie van invloedrijke Duitsers werd Stähle van de voornaamste aanklacht vrijgesproken. Wegens begunstiging van de vijand kreeg hij twee jaar gevangenisstraf. Twee dagen voordat de Russen Berlijn binnentrokken heeft de S.S. met een nekschot een eind gemaakt aan het leven van deze Duitser, die van meet af aan vijandig tegenover de Nazis had gestaan. Zijn laatste woorden waren: „Also doch....."

BILLITON keert interim-dividend uit van 7½% en 12½%

's-Gravenhage. — Directie en commissarissen van de Billiton Maatschappij hebben besloten over het boekjaar 1955 een interim-dividend uit te keren van 7½% op aandelen tweede rubriek en 12½% op aandelen eerste rubriek. Het zal betaalbaar gesteld worden op 2 Januari 1956.

De directie deelde mede door de omstandigheid, dat niet vaststaat, dat voor het einde van het jaar transfer van winsten uit Indonesië zal plaats vinden. Er kan echter wel geconstateerd worden, dat, al zal de winst over 1955 achterblijven bij die van beide voorafgaande jaren, niettemin gezegd kan worden, dat de winst over de verstreken elf maanden van het boekjaar uitgaat boven het dividend, dat over het vorige boekjaar werd uitgekeerd. Voorts werd meegedeeld, dat de vraag naar Bauxiet een stijgende tendentie vertoont en de tinprijs zich de laatste tijd in een sterk opwaartse richting beweegt.

De heer R. Tijken zal wegens gezondheidsredenen 1 januari als directeur aftreden. In zijn plaats is benoemd ir Ph. H. A. Zaalberg. Beide andere directeuren werden herkozen.

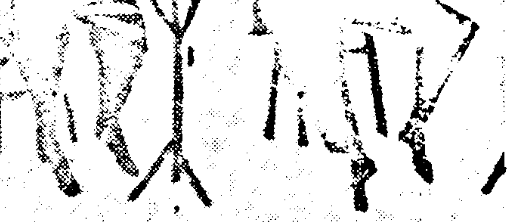
Luitenant-generaal Mihaly Szalvai, een oude Hongaarse revolutionnair en bevelhebber van het Rakosi-bataljon in de Spaanse burgeroorlog, is in Boedapest overleden, aldus heeft het Hongaarse persbureau M.T.I. bekendgemaakt.

Nederl. Faucoult-slinger aan U.N.O. aangeboden

New York. — Minister Luns heeft officieel een Faucoult-slinger van 90 kilo aan de Verenigde Naties geschonken. Het apparaat demonstreert de draaiing van de aarde. Op de stalen ondersteuningstaaf staat een boodschap van H.M. koningin Juliana: "Het is een voorrecht vandaag en morgen te leven". De gift werd in ontvangst genomen door Hammarskjoeld, die zei, dat het apparaat herinnert aan Nederlands bijdrage aan de internationale gemeenschap. "Zonder Nederlandse pionierswerk zouden wij hier vandaag niet staan", aldus Hammarskjoeld.

Koning Charles Moetara Roedahigwa van Roeanda Oeroendi in de Belgische Congo, en zijn gemalin, Koningin Rosalie, zijn door Z.H. de Paus ontvangen in diens zomerresidentie te Castelgandolfo. Koning Charles, 's werelds grootste monarch, meet bijna 2.15 meter. Hij brengt op het ogenblik met de Koningin een bezoek aan Italië. Tijdens zijn bezoek aan d H. Vader, met wie hij een langdurig onderhoud had, schonk deze hem een gouden medaille en een rozenkrans.

Opera- en liedvocalisten

Nederlandse volksmuziek

Voor de vereerders van Wagners „Meistersinger" heeft DGG kort geleden een zeer aantrekkelijke opname gepubliceerd op een grote LP, 19047 LPEM. Een reeks solisten onder leiding van Ferdinand Leitner met het Württembergische Staatsorchester voert daarvoor uit de meest fameuze fragmenten uit het werk. Men hoort hier Annelies Kupper als Eva, Herta Töpper als Magdalena, Wolfgang Windgassen als Walter, Richard Holm als David en Josef Hermann als Hans Sachs, een reeks

DISCOPHILIE

solisten, die een zeer hoge doorsnee vertegenwoordigen. De fragmenten die de plaat bevat zijn het Voorspel tot de eerste acte, Walters „Probelied" uit deze acte, waarop zeer zinvol aansluit Sachs' „Fliedermonolog" en zijn „Wahn"-monoloog, de laatste in het begin van de derde acte. Voorts het lyrische hoogtepunt van het gehele werk, het kwintet „Selig wie die Sonne" en tenslotte uit de scène op de „Festwiese" het „Wach' auf Chor" (koor van de Beierse Radio en de Münchener Philharmoniker), het „Preislied" en de „Ansprache" van Sachs in het slottafereel „Verachtet mir die Meister nicht". Aldus is er een indrukwekkend geheel ontstaan van onderling samenhangende fragmenten in uitvoeringen, die van de beste traditie en meesterschap getuigen.

Frans Vroons

Om nog even bij de opera te blijven: Philips gaf op N 00706 R een kleine LP in het licht, gewijd aan de zangkunst van Frans Vroons. De stukken zijn uitsluitend gekozen uit het Franse repertoire, en dat is juist gezien, want de bijzondere charme van Vroons is, dat hij zulk een Frans geaarde tenor is. Daarbij komt dan, dat hij een echt dramatisch talent heeft. De hier gekozen stukken zijn drie fragmenten uit Massenet-opera's, n.l. de „Scène du marché" en „Alleluia du vin" uit „Le jongleur de Notre-Dame", de droom van Des Grieux uit „Manon", de „Désolation de Werther" uit „Werther"; voorts José's „Air de la fleur" uit „Carmen" alsmede de Legende van Kleinzach uit Offenbachs „Les contes d'Hoffmann". De plaat is aldus een heel gelukkig document geworden van Vroons' markante, altijd zeer muzikaal-intelligente kunst. Het Lamoureux-orkest en het Elisabeth Brasseur-koor onder leiding van Jean Fournet hebben aan de opnamen meegewerkt.

Volksmuziek

Onder verscheidene opnamen van Italiaanse liedjes, die geregeld het licht zien, vestig ik ditmaal eens speciaal uw aandacht op Decca LW 5191, waarvoor de lichte bas Fernando Corena er een aantal gezongen heeft. Het enige bezwaar, dat men er tegen kan hebben is, dat er een orkest in Amerikaanse filmstijl aan meedoet. Maar Corena is een uitmuntend zanger, die met zeer verscheiden klankschakering en sterke muzikale voordracht deze plezierige liedjes ten gehore brengt.

Een zelden voorkomende, maar bijzonder welkome, opname publiceerde Philips in de Favourite-series, n.l. Nederlandse volksliederen, gezongen door het Nederlands Kamerkoor onder leiding van Felix de Nobel. Het is voor een Nederlander uiteraard moeilijk de plaats van het Nederlandse volkslied nauwkeurig te schatten, maar het lijkt toch niet voor betwijfeling vatbaar, dat het een hoogst karakteristiek verschijnsel is temidden van de volksliederen van andere landen. Op de eerste plaatzijde vindt men een hele reeks liederen uit de Gedenckklanck van Valerius, en op de keerzijde een verzameling van onze typische boerse gezelschaps- en dansliederen uit alle delen van het land. De Nobel heeft de bewerkingen zelf gemaakt. Hij is daar een meester in en zijn koor behoeft niet opnieuw geprezen te worden. De recording is buitengewoon fraai.

Thans volgen er enige opnamen van liederen. Decca zet de lijn van haar vocale Medium Play-opnamen voort met LW 5201, waarvoor Gérard Souzay met begeleiding van Jacqueline Bonneau een serie liederen van Ernest Chausson heeft gezongen. Chausson is een hoogst merkwaardige figuur uit de tweede helft van de negentiende eeuw, die niet veel meer aan bod komt. Hij staat tussen Franck, wiens leerling hij is geweest en Gabriël Fauré, die hij kennelijk beïnvloed heeft. Hij is een voornaam melodicus van een fijne en indringende harmonische toets. Zijn stemmingen zijn overheersend nostalgiek en men kan dat alles weer eens heel duidelijk vaststellen in de aangrijpende liederen, die op deze plaat staan. Deze kunst wordt gekenmerkt door de oververfijning van een kunstmatig gekweekte weedom. Zij wordt goed gekarakteriseerd door de titel van een zijner liederenverzamelingen: „Serres chaudes". Souzay vertolkt deze liederen met zijn hypergevoelige muzikaliteit en uiterst flexibele stem magnifiek, en zijn begeleidster is een van de beste der jonge generatie.

Voorbeelden van Duitse liedkunst leverde DGG met twee 45-toeren plaatjes. Voor de eerste zingt Walter Ludwig met zijn meesterlijke zangkunst Schuberts „Im Abendrot" en „Der Jüngling und der Tod", met begeleiding van de grote Michael Raucheisen. Dit is dan de kunst van het lied in haar hoogste vorm. (NL 32033). Op 30 128 EPL zingt Irmgard Seefried Schuberts „Ave Maria", „Romanze" („Der Vollmond strahlt") en „Seligkeit", begeleid door Erik Werba. En deze opname geeft vooral de charme der Duitse liedkunst.

Tot besluit twee divertissementsmuzieken uit de wereld van de dans: op DGG 17045 LPE een uiterst klankrijke opname van een grote suite uit Tschaikowsky's „Doornroosje" door de Bamberger Symphoniker onder Fritz Lehmann, die onlangs met groot succes in ons land concerteerden. De muziek behoort tot Tschaikowsky's bloeiendste in het genre en de opname levert een van de beste orkestplaten van de laatste maanden op. En op Columbia S 1027 iets uit de oude doos: Marek Weber met een hele serie van Strauss' beroemdste walsen in straffe balstijl.

Italiaanse president brengt binnenkort officieel bezoek aan Parijs

Rome. — De Italiaanse president, Giovanni Gronchi, zal het volgend voorjaar een officieel bezoek aan Parijs brengen. De juiste datum van het bezoek is nog niet vastgesteld. Men meent te weten, dat Gronchi in het komend voorjaar ook een bezoek aan de Verenigde Staten zal brengen.

Duur konijntje!

Parijs. — Een zekere Raymond Putel uit La Ferte Mace in Normandië vertelde onlangs in een café vol trots, dat hij een konijn had gevangen door het dier met zijn auto aan te rijden. Dit is de politie ter ore gekomen en de rechtbank van Aleçon heeft Putel nu veroordeeld tot 12.000 frank frank boete 'wegens jagen met verboden middelen' en de inbeslagneming van het verboden jachttuig, Putels auto, gelast.

Optimistische vooruitzichten voor Amerikaanse handel

New York. — De Amerikaanse minister van handel heeft voorspeld, dat hij tenminste voor de eerste helft van het volgend jaar vertrouwt, dat de ontwikkeling zal gaan in de richting van een hoger niveau. Voor het overige deel van het komend jaar zei hij optimistisch te zijn. De kapitaalsuitgaven van het bedrijfsleven in het eerste kwartaal 1956 zullen volgens de minister een record-omvang en 12% groter zijn dan dit jaar.

Mens of Wel?

door A. Rutgers van der Loeff-Basenau

67

Op een dag zag hij een Duitse Rode-Kruiszuster, die met zeven kinderen, waarvan zij de jongste aan de hand hield, een trein afwachtte. Het oudste kind, een meisje, was misschien iets ouder dan hij zelf was. Daarna kwam een hele rij jongetjes en tenslotte nog een klein meisje. Erlof's pluchen pak was een prinsencostuum vergeleken bij hun kleren, ze waren broodmager en hadden alle zeven kort geknipte pruiken van vaal peenhaar; maar hun gezichten waren fris en rood, nog glimmend van de zeep van het kamp, en ze dansten rond op hun magere spillebenen alsof ze iets heel heerlijks verwachtten.

Hij slenterde dichterbij, hij durfde niet goed tonen dat hij hen bespiedde, maar de kinderen zelf zochten toenadering. Ze hadden behoefte zich te uiten en Erlof hoefde het oudste meisje maar heel even aan te kijken of ze zei: „Onze moeder komt straks met de trein en ze denkt dat we allemaal dood zijn, behalve Ellen, maar we zijn helemaal niet dood, we zijn springlevend."

„Dat zie ik," zei Erlof.

De Rode Kruiszuster kwam er bij, maar zij liet de kinderen praten. Het was een goedige oudere vrouw, die plezier in het troepje had.

„Moeder heeft aan alle informatie-bureaus alleen naar Ellen gevraagd, onze kleinste. Niet naar ons. Dus vanzelfsprekend dacht ze dat we allemaal dood waren. Maar we zijn steeds bij elkaar gebleven, daar hebben we wel voor gezorgd. En omdat we zo'n kleintje bij ons hadden, zijn we ook dikwijls geholpen. En nu komt moeder Ellen halen en als verrassing staan we hier allemaal. Alle zeven." Ze maakte een luchtsprongetje als een jonge geit en zei: „Moeder zal niet weten wat ze ziet."

Alle jongetjes begonnen te lachen, ze waren stuk voor stuk aan het wisselen, niet één had zijn voortanden volledig en allemaal hadden ze korte stompneuzen als onvolgroeide aardappelen.

Erlof moest lachen; het was eigenlijk de eerste keer dat hij echt met plezier lachte zo lang hij in Flensburg was.

„Heb je ooit!" zei het oudste jongetje. „Hij lacht ons uit!" Maar hij keek Erlof daarbij zo stralend aan, dat deze nog harder ging lachen.

„Zul je straks moeder zien lachen," voorspelde een ander.

„En wij zelf," zei het derde mannetje, dat een veel te lange broek aan had en een gestreept Amerikaans truitje, het enige hele kledingstuk dat ze bij elkaar bezaten.

Erlof keek de zuster aan. Zij glom vriendelijk over heel haar bol gezicht en zei: „De kinderen hebben hun moeder in bijna anderhalf jaar niet gezien. Dit kleintje," zij wees op het waggelende magere scharminkeltje, „dit kleintje was nog maar een baby van een paar maanden, toen ze vluchtten."

„Waar zijn jullie vandaan?" vroeg Erlof.

Zij noemde een dorp bij de Oost-Pruisische grens.

„Dat ken ik niet," zei Erlof.

„Hoeft ook niet, want het bestaat niet meer," zei het oudste meisje.

„Waarom is je moeder niet mee gevlucht?" vroeg hij weer.

„Hoe kon dat nou? Grootvader kon niet lopen en niet rijden. Moeder moest bij hem blijven." Erlof keek haar aan met grote ogen. „Hij lag op zijn sterfbed," voegde zij er gelukkig aan toe.

„Nou en of!" schreeuwde het tweede jongetje weer. „Hij heeft vast niks van alle akeligheid gemerkt."

„Je bent toch maar gelukkig als je gewoon op je eigen bed mag doodgaan," zei het meisje weer.

Erlof knikte zonder iets te zeggen. Ze zouden wel gelijk hebben — dat was vast wel gelukkig.

„Dus moeder kon onmogelijk mee en toen heeft ze ons vooruit gestuurd," zei de meest spraakzame jongen. Maar de anderen trapten hem ondertussen op zijn tenen om ook aan het woord te komen. Drie begonnen tegelijkertijd te praten.

„Stil jullie eens even!" riep de Rode-Kruiszuster. „Daar komt de trein aan. Vooruit, bengels, lach je moeder toe."

Dat behoefde zij geen tweemaal te zeggen. Een rij van zeven glimmende, stralende, lachende gezichten keerde zich naar de binnenstomende trein. De wagens waren boordevol en uit alle ramen keken gezichten, hele trossen mensen bengelden op de treeplank nog voordat hij stilstond. Hoe daaruit een moeder te halen?

Maar geen nood. De kinderen woven en sprongen en riepen en zo zou moeder hèn wel ontdekken. Erlof keek gespannen naar alle reizigers en van hen weer naar de kinderen. Het duurde lang voordat hun moeder te voorschijn kwam uit de menigte, die langzamerhand dunde. Maar niet getreurd, vonden blijkbaar de kinderen, want ze bleven even geestdriftig doorhuppelen en zwaaien. De Rode-Kruiszuster stond met een angstig gezicht achter hen, minstens even gespannen als Erlof. Maar daar kwam ze. Opeens stonden de kinderen stil. Ze stonden roerloos, als had een toverstaf hen aangeraakt. Een kleine, grijze vrouw naderde, zij had geen bagage; in een versleten donkergroene mantel kwam zij langzaam, ongelovig, met uitgestrekte armen op het rijtje toe.

De gezichten van de kinderen begonnen op de rij af te trillen. Alleen het kleintje bleef onaangedaan. Toen de vrouw dichtbij was, leek het alsof zij niet verder durfde komen. Het leek alsof zij angst had dat er dan iets verstoord zou worden, misschien dat de kinderen haar weer konden worden afgenomen. Zij zei nog steeds niets en de kinderen zwegen ook.

Maar toen was het alsof er iets brak — een té grote spanning. De vrouw sloeg haar handen in elkaar en riep: „God in de hemel! Wat ben ik dankbaar! Daar zijn jullie allemaal."

Nu braken ook de kinderen los. Allemaal tegelijkertijd stortten ze zich naar voren, het werd een onontwarbaar kluwen van armen, benen en hoofden. Het leek alles peenhaar en spartelende blote benen wat Erlof zag. De moeder was helemaal verdwenen. Alleen haar lachen was hoorbaar, daar ergens binnen in die beweeglijke kluwen.

Het kleinste stond nog aan de hand van de verpleegster. Zij keek zo verbaasd en ook een beetje verongelijkt met haar domme baby-ogen, dat Erlof zin had haar op te pakken en bij de rest te brengen. Maar dat kon hij niet doen.

(Wordt vervolgd)

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Indien het miljoenenkoppige gajes dat begint bij Calais en voortkrioelt tot Korea, indien het gespuis dat de aardkorst verontreinigt vanaf de Noordkaap tot Kaap de Goede Hoop en Kaap Hoorn op een schone herfstdag van het huidige jaar eensklaps een luid ratelen heeft gehoord dat voer door alle niet-Britse landen en dat allerwegen de herfstwind overstemde, dan was dit ongetwijfeld omdat een onafzienbare menigte Dantes, Rembrandts, Rubensen, Hugo de Groots, Mozarts en Beethovens, omdat een duizendschedelig heir van Washingtons, Mark Twains, Calderon de la Barcas, El Grecos, Michael Angelos en Raphaels, Vondels en Goethes met hier en daar een trosje Titiaans en een bosje Bossuets als gekken rondtolden in hun doodkisten. Want het was de dag waarop een niet onbelangrijke Brit, de president van een conferentie van 7000 mijnwerkersvertegenwoordigers, publiekelijk verklaarde: „Er zijn maar twee dingen die de meeste buitenlanders begrijpen, liefde en geld." Het is onnodig te zeggen dat dit niet bedoeld was als een compliment, maar als een gemeenschappelijke verdoemenis van allen, die, zonder Brit te zijn, het lef hebben te durven leven en over onafzienbare afstanden de aardbodem te ontsieren. Wat de president in feite bedoelde te doen was een nieuwe voetnoot toe te voegen aan de bekende leuze, welke Britse arbeidersverenigingen en vooral de mijnwerkers plegen mee te dragen in hun jaarlijkse optochten: „Workers of the world unite", een leus die door velen die Engels kennen ten onrechte wordt vertaald door „Arbeiders aller landen, verenigt u", doch die door hen die behalve hun Engels ook hun Engeland kennen wordt vertaald: „Houdt de buitenlandse arbeider uit Engeland."

Wij kennen landgenoten en andere in Engeland woonachtige buitenlanders die ontzettend boos worden als zij kennis nemen van het nieuwste Britse vonnis over hun en aller buitenlanderschap, en wij zijn een weinig met onze medebuitenlanders begaan. Weliswaar waarderen wij hun heilige verontwaardiging, doch het doet ons pijn dat zij niet bij machte zijn zich te laven aan wat voor onszelf een nimmer opdrogende bron van vermaak is. Want wij kunnen nimmer dergelijke uitspraken horen of lezen zonder dat ons leven verrijkt wordt met visioenen die wij voor geen schatten op aarde zouden willen missen. Toen niet lang geleden een Engels rechter vonnis wees in een zaak, waarin een Engelse arbeider schuldig werd bevonden aan het feit, dat hij tijdens een ietwat levendige politieke discussie op de bovenverdieping van een trolleybus zijn medédisputant een oor had afgebeten (het meest interessante argument ad hominem dat wij ooit zijn tegengekomen), verklaarde deze eminente jurist dat het afbijten van oren in politieke debatten on-Engels was. Ach, hoe waren wij dagen achtereen rijk aan visioenen, en hoe stroomde ons plotseling de wijsheid toe. Wij lieten de luiken neer over onze ogen en daar zagen wij een supgoost des ochtends na een verhit Frans kamerdebat rondgaan om de afgebeten on-Engelse oren bijeen te vegen. Wij begrepen voor het eerst van ons leven dat wij het Frans altijd verkeerd hadden begrepen en dat een Frans politicus het letterlijk bedoelde als hij een collega toefluisterde: „Prenez garde, mon vieux, ce goujat a l'oreille de M. le Président". en dat de schurk thuis achter glas en gebed op groen fluweel, het oor van de president bewaarde. Wij zagen Buitenhoven vol doorbrekers die de tand hadden geslagen in de oren van ongeneeslijk ondoorbreekbaren. Op het Plein eerde achter onze gesloten ooglеden een bejaard staatsman de nagedachtenis van Colijn door een aanval op het uitwendig deel van het gehoororgaan van een bejaard anti-aanpasser. Voor ons kregen plotseling alle niet-Engelse oren een nieuwe betekenis en een nieuw leven. En bij al de boeiende hoedanigheden niet-Britse oren eigen voegde zich plotseling de nieuwe hoedanigheid van de politieke afbijtbaarheid. En de nieuwe wijsheid verrijkte niet slechts onze kennis van het Frans, maar ook die van onze moedertaal. Wij begrepen plotseling dat iemand die ergens geen oren naar heeft te lang in de politiek is gebleven en al zijn oren verloren heeft; wij begrepen dat het natuurlijk letterlijk bedoeld is als iemand je vraagt hem het oor te willen lenen; wij beseffen dat iemand iets in het oor bijten alleen maar wilde zeggen dat de opwinding onvoldoende groot was om het gehele oor af te bijten, en dat onze zuiderburen niet voor niets de uitdrukking bezigden „iemand oren aannaaien".

Wij hebben ook eens met afgrondelijk vermaak in een Engels zondagsblad gelezen dat de rechter de vorige dag een naar Engeland uitgeweken Pool tot gevangenisstraf had veroordeeld omdat hij zijn vrouw een pak slaag had gegeven. „In Engeland slaat een man zijn vrouw niet", zei de rechter. En indien ons bij het lezen van deze uitspraak de tranen een weinig over de wangen liepen van puur geluk was het niet zozeer, omdat wij ons een andere rechterlijke uitspraak herinnerden volgens dewelke het toelaatbaar geacht werd voor een Engelsman om zijn vrouw af te ranselen met een eind hout of een riet, „mits niet meer dan vingerdik", doch ook omdat wij de opmerking van de rechter tegen de Pool lazen in het Engelse zondagsblad dat de grootste oplage ter wereld dankt aan het feit dat het zijn kolommen vult met verslagen van zedenschandalen, moorden en andere sappige rechtszaken. Wij lazen derhalve wat de rechter had gezegd over wat de Engelsen hun egades niet aandoen en lazen vervolgens in hetzelfde blad kolom na kolom over de blauwe ogen waarmee Engelse vrouwen in de loop van de week versierd waren door hun diepbeminde echtgenoten. Wij lazen over schot- en snijwonden, defenestraties en andere vrouwelijke ervaringen die bewust zondagsblad maken tot Engelands meest geliefde sabbatslectuur. Wij moesten lachen, en des te harder toen wij bovendien werden bezocht door een visioen waarin wij het Kanaal of de Noordzee overstaken en reeds van verre het geluid hoorden als van een intense en veelbelovende bouwnijverheid, een geluid dat evenwel spoedig bleek te worden veroorzaakt door al de Nederlanders en Belgen en Fransen die vanaf de kust tot diep in het binnenland volgens oude nationale en on-Engelse zede bezig waren met het ijverig betimmeren hunner echtgenotes. Wij kunnen nooit dikwijls genoeg herhalen dat het leven buiten Engeland oneindig veel rijker en boeiender is als men het voorrecht geniet het vanuit Engeland te mogen bezien.

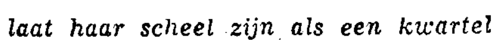
Een puist voor Venus

De uitspraak van de mijnwerkers president over de twee enige dingen die de meeste buitenlanders begrijpen behoort evenwel tot een geheel eigen categorie. Lelijkheid en domheid hebben met elkander gemeen dat zij soms zo monsterachtige proporties kunnen aannemen dat men ondanks zich zelf wordt vervuld van ontzag. Ons allen, die maar een beetje dom en een beetje lelijk zijn, betaamt het ons hoofd te ontbloten zodra wij van aanschijn tot aanschijn komen te staan met domheden en lelijkheden die de grenzen van het monumentale hebben overschreden. Het Albert Memorial in Kensington Gardens is van een zo titanische kwalijke smaak dat wij neiging hebben om er „aaipoes" tegen te zeggen als wij eraan voorbijrijden in de bus. Zo dierbaar is ons dit monument en zo diep beseffen wij hoe groot het land geweest moet zijn dat in staat is gebleken tot zo monsterachtige wansmaak. En toen onlangs dit monument in de steigers stond vanwege noodzakelijk geworden herstelarbeid en iemand aan een deftig Engels dagblad schreef dat het belangrijk zou bijdragen tot de verfraaiing van het Londense stadsbeeld, indien men het Albert Memorial blijvend in de steigers en de doeken liet staan, waren wij onder de verontwaardigden, waren wij onder hen die briesten als nijdige strijdrossen. Om dezelfde reden, waarom wij het monument in Kensington Gardens liefhebben, hebben wij een diepe en nimmer te blussen genegenheid opgevat voor het verschrikkelijke, monsterachtige, adembenemend wansmakelijke, ja, geheel liederlijke monument waarmee Rome de nagedachtenis eert van Victor Emmanuel de Tweede, een monument van nationaal zelfverraad en witmarmeren zelfoverschatting, een apotheose van architectonisch proletendom, een luidvloekende schennis van alles wat in de nabije omgeving waarlijk oud en waarlijk schoon is, van het Kapitool, het Colosseum, het Forum Trajanum, het Forum Romanum en het Palazzo Venetia. Heer, hebben wij gedacht, indien een land zich voldoende vergeet om in marmer te vloeken, behoort het te vloeken op deze wijze. Indien het gelaat van Venus ontsierd moet worden, laat het geschieden door middel van een enorme steenpuist van prismatisch coloriet. Zo het gelaat van Helena moet worden ontluisterd, laat haar scheel zijn als een kwartel. En wij begrepen die Italiaan met wie wij een langdurig gesprek voerden in het Frans onderweg naar Turijn, toen hij tot ons zei: „Vous venez de Rome? Alors vous avez vu notre énormité!" En wij begrepen waarom weliswaar een verlegen glimlach langs zijn lippen gleed, doch tegelijkertijd in zijn ogen gedurende een kort ogenblik de gloed blonk van nationale trots.

Onze eerste reactie bij het vernemen van de vorm waarin een vooraanstaand Brits burger ons buitenlanders opnieuw verdoemd had, was dan ook een van grote dankbaarheid. Het was ons alsof wij jaren achtereen door Kensington Gardens waren gewandeld om onze kleine maar oprechte hulde te betuigen aan het monsterachtige Albert-monument om op een goede dag plotseling te ontdekken dat binnen een afstand van enige honderden meters plotseling een ons geheel onbekend monument was verrezen nog lelijker en derhalve nog meer verteederend dan het gedenkteken waarin de nagedachtenis van de prins-gemaal van koningin Victoria de onsterfelijkheid nastreeft onder de bomen van Kensington.

De Manchester Guardian, die evenals wijzelf openlijk pleegt te schuddebuiken over dit soort uitlatingen aangaande buitenlanders, reageerde anders dan wijzelf. Als de president van de mijnwerkers gelijk had, aldus dit blad, en indien de meeste buitenlanders alleen maar afwisten van geld en liefde, behoorden dan niet de Engelsen deze buitenlanders, de trotse eigenaars van deze tweevoudige begaafdheid, eerbiedig te prijzen? Want, redeneerde het blad, „begrijpen" betekende „door en door kennen" en hoeveel Kanseliers van de Britse Schatkist konden met de hand op het hart verklaren dat zij begrepen wat geld was. „Kan geld eigenlijk wel begrepen worden?" vervolgde het blad. „Nog slechts enige dagen geleden verklaarde de voorzitter van het bestuur van de Londense Effectenbeurs dat de economisten een jargon hebben uitgevonden dat onbegrijpelijk is behalve voor een enkeling. En zelfs over die enkeling had hij zijn twijfels." „Zou," aldus nog steeds de Guardian, „deze schaarse enkeling te vinden zijn onder de buitenlandse mijnwerkers die verlangen kolen te komen delven in de mijnen van Yorkshire?" Wat het begrijpen van de liefde betrof was het blad openhartig. Want wat zou zelfs het beste dagblad van Engeland kunnen weten van de liefde? En wij nemen het de krant niet al te kwalijk als het voor de liefde schielijk de benen nam. Zelfs Britse dichters hadden volgens dit blad niets van de liefde begrepen. Ze hadden het fenomeen alleen maar kunnen beschrijven, hetgeen klonk alsof een welwillende arts van een verschrikkelijke kwaal wel de symptomen had kunnen beschrijven maar geen diagnose had kunnen stellen. „Om de liefde te begrijpen," aldus het goede liberale dagblad, „lijkt het wijzer een zonnig klimaat op te zoeken aan gene zijde van de zee."

Maar wij delen niet de schroom van de Engelsen en de Engelse pers voor de liefde. Wij dragen met trots de uitverkiezing te mogen behoren tot het buitenlands heir van wellustige financiers. Ziet, onze schouders en ruggegraat strekken zich recht, onze kin strekt zich, hoogmoedig, wellustig en financieel, het zwerk toe, als onze oogleden zich luiken voor het naderend visioen. De Engelse dag valt voor ons weg om plaats te maken voor een andere, een buitenlandse, een stralende dag. Een onbeheerste bries suist zalig door de wilgen. Een koe loeit in de weide van pure continentale min. Over de kiezelstenen schatert de beek om alle jongens die verliefd zijn op alle meisjes. En langs het berkenpad, ay mij, wie klossen in klompen over het gele zand? Het is de boerenjongen met zijn boerendeerne. En wat doen zij daar in hun klompen op het berkenpad? Zij kijken elkander stralend in de ogen omdat zij, zoals buitenlandse boerenkinderen betaamt, alles begrijpen van de liefde. En zij vallen malkander rond de schaamteloze buitenlandse halzen en zij schenken elkaar een klinkende klapzoen. En wat is het wel dat Boerenjan zegt tot Boerentrijntje als zij zich losgerukt hebben uit hun continentale koestering? Boerenjan, trots buitenlands bezitter van een tweevoudige begaafdheid, reciteert teder en met stralende ogen de beursberichten van de vorige dag. „Trijn", zegt hij vervoerd, terwijl haar kersrode lippen zich openen van gespannen verwachting, „Trijn, dank zij geruchten omtrent aandelensplitsing steeg gisteren Goodyear met twee-en-een-halve punt. Boeing vertoonde een dalende tendens. Laatbeurs vonden dekkingen plaats en Bethlehem Steel halveerde zijn verlies." „En de tabaksmarkt?" vraagt Trijntje hijgend. „Willig", jubelt Jan, en Trijntje stort zich met een gesmoorde gelukskreet opnieuw in de armen van haar beminde.

laat haar scheel zijn als een kwartel

Er zijn maar twee dingen, die buitenlanders begrijpen

Nelsons admiraliteitsgebouw in brand

Londen. — Nelsons Admiraliteitsgebouw, een elegant 17e eeuws gebouw, dat deel uitmaakt van de gebouwen, waarin het hoofdkwartier van de Britse admiraliteit is gevestigd, heeft dezer dagen twee uur lang fel gebrand. Whitehall, het centrum van het Britse bestuur was voor het verkeer gesloten en domein van de brandweer geworden.

Tal van autoriteiten spoedden zich naar de plaats van de brand, onder andere de eerste zeelord, minister van marine, Lord Mountbatten.

Het gebouw werd juist gerepareerd. Men vermoedt, dat de brand op de tweede verdieping uitbrak. Het vele houtwerk was een willige prooi voor de vlammen. Van het kostbare meubilair schijnt veel gered te zijn.

Springbus ontploft in Havana

Havana. — In de zakenwijk van Havana is een springbus ontploft. De schade was gering en niemand werd gewond. Een leraar van de middelbare school werd aangehouden wegens bezit van springstoffen.

Dinosaurus gevonden in Brazilie

Rio de Janeiro. — Nabij Peiropilis in de Braziliaanse staat Minas Gerais is het geraamte gevonden van een dinosaurus, die volgens Braziliaanse deskundigen 85 millioen jaren geleden heeft geleefd. Het twaalf meter lange skelet is bijna compleet en zal worden opgesteld in het museum voor palaeontologie te Rio de Janeiro.

Geen Salk-vaccin in Massachusetts en Idaho

Boston. — De Amerikaanse staat Massachusetts, waarin dit jaar 3.844 gevallen van kinderverlamming zijn geregistreerd, heeft bekendgemaakt, dat hij niet zal goedkeuren, dat verder gebruik wordt gemaakt van het Salkvaccin tegen kinderverlamming, zolang de autoriteiten niet overtuigd zijn van de veiligheid van de entstof.

Massachusetts en Idaho zijn de enige Amerikaanse staten, die het vaccin van dr. Jonas Salk niet hebben willen goedkeuren.

Polen uit Sovjet-Unie teruggekeerd

Parijs. — In het gebied van Krakau zijn dezer dagen 600 uit de Sovjet-Unie gerepatrieerde Poolse staats burgers aangekomen, aldus heeft het Poolse persbeureau PAP gemeld. Onder de teruggekeerden bevinden zich een groot aantal houtvesters, boekhouders en onderwijzers.

Dit is de eerste maal, dat melding wordt gemaakt van terugzending van een grote groep Polen uit de Sovjet-Unie.

De wedloop naar het Witte Huis

Ruim zeven jaar geleden hadden buiten Chicago nog maar weinig mensen in Amerika ooit van Adlai E. Stevenson gehoord. Maar in 1948 wist de Democratische Partij de toen 48-jarige talentvolle advocaat te bewegen zich kandidaat te stellen voor het gouverneurschap van de staat Illinois. Stevenson behaalde een overweldigende overwinning, en in de volgende jaren toonde hij zich een zeer bekwaam bestuurder, zodat begin 1952 een aantal Democraten hem als geschikt gegadigde voor het presidentschap gingen beschouwen. Aanvankelijk voelde Stevenson niets voor een dergelijke deelname aan de wedloop naar het Witte Huis, maar tenslotte als de officiële kandidaat van zijn partij aangewezen. In de finale van de verkiezingscampagne ontpopte Stevenson zich als een groot redenaar, die vooral op zijn meer critische toehoorders diepe indruk maakte. Maar aangezien Stevenson een zo uitzonderlijk populaire figuur als Eisenhower tegenover zich vond, kon hij de strijd niet winnen. Eisenhower kreeg 34 miljoen stemmen; Stevenson had er echter toch nog 27 miljoen weten te verwerven.

In de geschiedenis van de V.S. hebben er in totaal 42 presidentsverkiezingen plaats gevonden. Maar slechts eenmaal liet de Amerikanen hun keus vallen op een man die bij een vorige verkiezing was verslagen. Kandidaten, die eens het onderspit moesten delven, hebben er dan ook herhaaldelijk van afgezien om zich opnieuw beschikbaar te stellen. Maar Stevenson ziet in de historie der presidentsverkiezingen geen aanleiding om dit voorbeeld te volgen. Hij heeft aangekondigd dat hij zich opnieuw in de strijd wil wagen. Weliswaar duurt het nog tot november 1956 voor de Amerikanen weer naar de stembus gaan, maar eerst moet in de zomer van het volgend jaar de kandidaat der Democraten worden aangewezen, en tenslotte vergt de verkiezingscampagne een langdurige voorbereiding. In het Democratische kamp is Stevenson nu de eerste die zich beschikbaar stelt, maar er zullen ongetwijfeld nog rivalen naar voren komen. Een van die rivalen zou de gouverneur van de staat New York, de 63-jarige Averell Hariman, kunnen zijn. Harriman wordt door velen als de politieke erfgenaam beschouwd van Roosevelt, die hij in de dertiger jaren bij diens New Deal terzijde stond. In de buitenlandse politiek heeft Harriman indertijd achtereenvolgens als ambassadeur te Londen en te Moskou een grote rol gespeeld. Maar ook Estes Kefauver, de 58-jarige senior-senator voor de staat Tennessee (die vier jaar geleden beroemd werd door zijn onderzoek naar de misdadigheid in Amerika, welk onderzoek door de televisie werd uitgezonden) zou wel eens in aanmerking kunnen komen voor de Democratische kandidatuur. Op de Conventie van 1952 bleek hij een groot aantal aanhangers te hebben. Kefauver heeft indertijd veel indruk gemaakt op de Amerikaanse „gewone man", terwijl Stevenson wel eens verweten is dat hij zich te zeer tot de intellectuelen richtte (hij is volgens velen wat men in Engeland een „high-brow" noemt en wat in Amerika een „egghead" heet). En wat Harriman betreft: buiten de staat New York geniet hij te weinig bekendheid, en vooral voor de stemmen van het Zuiden zou hij zich bijzonder moeten inspannen. In 1952 heeft Eisenhower een eind gemaakt aan de legende van de „Solid South", dit gebied is niet meer het voor Republikeinen ondoordringbare terrein dat het eens geweest is.

In het Republikeinse kamp is intussen het wachten op het woord van Eisenhower, die momenteel op zijn boerderij in Gettysburg een rustkuur doormaakt. Wellicht zal de president in januari te kennen geven of hij zich voor een tweede ambtstermijn beschikbaar stelt. Zo ja, dan zou hij de onbetwistbare Republikeinse candidaat zijn, en zijn herverkiezing zou dan voor de hand liggen. Maar trekt Eisenhower zich terug — hetgeen waarschijnlijk wordt geacht — dan zouden vooral drie mensen voor de kandidatuur der Republikeinen in aanmerking komen: opperrechter Warren, vice-president Nixon of Stassen, de minister voor ontwapening.

Vóór het begin van het volgend jaar zal de verkiezingscampagne nog niet beginnen. Stevenson heeft het echter raadzaam geacht niet langer te wachten met zijn uitdaging. Hij hoopt in januari 1957 het Witte Huis te kunnen betreden, maar hij weet dat hij een verwoede strijd zal moeten voeren om dit doel te bereiken en dat hij geen tijd te verliezen heeft.

Mexico City binnen 30 jaar verzonken

Vier miljoen inwoners moeten stad verlaten

Bouwkundige ingenieurs hebben de sombere waarschuwing geuit, dat Mexico City — een stad van vier miljoen inwoners — binnen de komende 20 tot 30 jaar verzonken zal zijn. Zij hebben de bevolking erop voorbereid, dat zij de oude hoofdstad der Azteken zullen moeten verlaten.

Op het eerste Mexicaanse congres voor de bouwindustrie hebben gedelegeerden meegedeeld, dat Mexico City sinds het begin van deze eeuw niet minder dan 16.8 m. gezonken is. De toestand is echter pas de laatste tien jaar accuut geworden toen het tempo van de verzakking der reuzenstad begon toe te nemen tot 45 cm. per jaar.

De verzakking is voornamelijk te wijten aan het onttrekken van water uit de grond, waarop de stad gebouwd is, door middel van niet minder dan ongeveer 6.000 bronnen. Hierdoor is het peil van het ondergrondse meer, waarop de stad gebouwd is, gedaald, wat weer verzakking van de grond tengevolge heeft.

Ir. Alfonso Luna de la Barreda, de voorzitter van het bouwkundige congres, heeft meegedeeld, dat volgens de berekeningen de stad binnen twee of drie decennia gezonken zal zijn tot een peil dat beneden het grote rioleringskanaal ligt en overstroomd zal worden door haar eigen rioolwater....

(U.P.).

Parijs-Rome-express op goederentrein ingereden

Cahlon sur Saone. — De Parijs-Rome-express is nabij Cahlon sur Saone, Frankrijk, ingereden op een staande goederentrein. De achterste wagon van de goederentrein, die de schok van de electrische locomotief van de express opving, werd volkomen vernield. Vijf mensen werden in het ziekenhuis opgenomen; ongeveer dertig kregen eerste hulp.

F.A.O. vestigt bosbouw-instituut in Venezuela

's-Gravenhage. — De Venezolaanse ambassade te Den Haag heeft medegedeeld, dat de organisatie voor landbouw en voedselvoorziening van de Latijns Amerikaanse instituut voor bosbouw in Venezuela te vestigen. Venezuela biedt aan voor dit doel gebouwen van de universiteit De Los Andes te Merida beschikbaar te stellen.

Razzia's in O.-Sumatra

Djakarta. — De correspondent van PIA te Medan meldt dat in geheel Oost Sumatra razzias zijn gehouden als gevolg van diefstal van wapens. Er zijn enkele personen aangehouden en documenten gevonden die aantonen dat er contacten bestaan tussen de verschillende benden die in Oost Sumatra optreden.

FERIA DE LA PAZ Y CONFRATERNIDAD

Oranjestad. — Van 20 december 1955 tot 7 februari 1956 zal te Ciudad Trujillo, Dominikaanse Republiek, een tentoonstelling worden gehouden onder de naam van „Feria de la Paz y Confraternidad".

Daaraan zal worden deelgenomen door de Nederlandse Antillen, die de beschikking krijgen over een stand van 12 meter. Deze stand zal voornamelijk gewijd zijn aan het tourisme. Het eilandgebied Aruba is door de Regering in de gelegenheid gesteld aan de tentoonstelling deel te nemen en zal thans of het eilandgebied genegen is bij te dragen in de kosten tot een bedrag van ƒ 3.000.— of 30% van de geraamde uitgaven.

Thans is door de Regering gesuggereerd een der leden van het Bestuurscollege bij de opening van de tentoonstelling aanwezig te doen zijn. Het B.C. is van mening dat het aanbeveling verdient om aan deze tentoonstelling deel te nemen en daartoe een bedrag op de begroting uit te trekken. Het B.C. vroeg derhalve de zienswijze van de Eilandsraad.

Verkeersongeluk

Oranjestad. — Gisteren werd mevr. het slachtoffer van een verkeersongeluk en liep een kaakfractuur op. Verder waren er nog 3 licht gewonden.

Gelukwenstelegrammen voor Surinaamse priesters

San Nicolaas. — Het ontvangstcomité, aan de beide Surinaamse geestelijken Lim-A-Po en Berenos, die Dondag tot priester werden gewijd, een receptie heeft aangeboden op Aruba, heeft ter gelegenheid van de wijding een gelukwenstelegram verstuurd. Het comité bestaat uit de Z.E. pastoor de ... en de heren Burgos, Berenos en ...hoop — de laatste als contactpersoon — alsmede de dames van Vliet en ...ertong. Door de Vereniging Suriname en de heer Berenos (Lago) werden eveneens telegrammen verzonden.

Safety award

San Nicolaas. — Heden zal de voorzitter van de Kamer van Koophandel, de heer G. de Veer, de Safety Award uitreiken op het de Vuystvliegveld aan de Aruba Flying Club.

BIJDRAGE NAT. GESCHENK

Oranjestad. — Het B.C. richtte het volgende schrijven tot de E.R.

Zoals U bekend is, werd op de Antillen een inzameling gehouden ten behoeve van de aanbieding aan H.M. de Koningin van een "Nationaal Geschenk" Hare Majesteit heeft het aangeboden bedrag weer ter beschikking gesteld van de Nederlandse Antillen, teneinde daarmede jeugdhuizen te stichten. Het op Aruba ingezamelde bedrag komt goeddeels Aruba ten goede.

Wij meenden juist te handelen door ook namens het eilandgebied een gift toe te zeggen, en wel van f. 5.000.—. Daar de inzamel.-actie thans wordt beëindigd, werd het nodig reeds tot uitkering over te gaan. Aangezien de bijdrage evenwel nog niet op de begroting is geraamd, is door ons vóór de uitbetaling overleg gepleegd met de fractieleiders van de politieke partijen in de Eilandsraad, die unaniem medewerking toezegden. In de raming op de begroting zal nog worden voorzien.

Wij menen goed te doen U hiervan in kennis te stellen en vertrouwen, dat U in dit geval deze gang van zaken zult kunnen billijken.

Vliegenplaag

Oranjestad. — Men kan, voor zover dit Oranjestad en omgeving betreft, van een ware vliegenplaag spreken. De hoofd-broedplaats, aldus de beweringen, is de vuilnis-stortplaats, nabij de Ecury garage. Men kan daar eenvoudig niet komen van het enorm vliegenleger. De vliegen gaan met de wind mee en hebben Oranjestad en omgeving geïnvadeerd. Flit helpt niet meer, ondanks daar kapitalen aan worden besteed. Overal zoeken de vliegen broedplaatsen, dus het is zaak alle afval zorgvuldig in afgesloten vuilnisemmers te deponeren.

Naar wij vernemen onderneemt de Hygiënische Dienst in de volgende dagen een grootscheepse actie en zal in de eerste plaats de grote stortplaats onder handen genomen worden. Verder zal er een nauwgezette contrôle worden uitgeoefend op de vuilnisvaten, speciaal bij de restaurants.

— Te Gennevilliers, in de Parijse Banlieue, zijn dezer dagen 5 jonge arbeiders, die bij elkaar woonden, door kolendampvergiftiging om het leven gekomen.

Zeg het met tanden

Willemstad. — Op Chere Asyle kregen man en vrouw ruzie met elkaar. Na een langdurige woordenwisseling vlogen zij elkaar in de haren en beten elkaar links en rechts. De politie verleende E.H.B.O. en herstelde de rust.

Joyriding weer in zwang??

Willemstad. — Aangehouden werd in verband met onbevoegd rijden en diefstal van een personenauto de 19-jarige W. die de auto van S.B. voor joyriding wilde gebruiken. Hij is aangehouden en ingesloten.

Ingedommeld

Willemstad. — Op de Hoek van de Frederikstraat Willemstraat bevond zich en klein jongentje dat op het trottoir in saap was gevallen. De politie werd gewaarschuwd en het ventje is naar huis gebracht.

EILANDSRAAD CURACAO

(Vervolg van pag. 1)

post van de Begroting zou willen beschouwen;

dat de kosten van levensonderhoud gestegen zijn, getuige de stijging van het prijsindexcijfer tot 107.8 terwijl de duurtetoeslagen 1951 werden vastgesteld, rekening houdende met het toenmalige indexcijfer ad 102.0;

dat deze stijging zich sedert maart 1955 heeft gemanifesteerd,

heeft besloten de ter beschikking gestelde ambtenaren en arbeidscontractanten bij wijze van tegemoetkoming wegens gederfde verhoging van duurtetoeslag in verband met de verhoging van de kosten van levensonderhoud vóór 25 december a.s. uit te keren als volgt: aan ongehuwden ƒ 100,— en voor gehuwden ƒ 250,—."

„In deze wordt gehuwde doch niet gescheiden vrouwenlijke ambtenaar als ongehuwd aangemerkt." Tot zover de motie.

De heer **Isa** merkte op, dat het hem speet te moeten zeggen, dat het hem niet duidelijk is op welke overwegingen deze motie is opgesteld. Spreker zeide, dat de eerste overweging is opgesteld naar aanleiding van een **vraag** aan de Regering, en dat hij niet begreep waarom het prijsindexcijfer moet worden gewijzigd, daar de levensstandaard hoger is geworden. „Bij de vaststelling van de salarissen is men toch ook nooit uitgegaan van het indexcijfer" zeide het lid Isa, die zich verder afvroeg of de arbeiders de bedoelde verhoging niet eerder nodig hebben dan de ambtenaren. Spreker lanceerde hierop het voorstel om eerst na te gaan in welke omstandigheden de arbeiders verkeren waarna eventueel ook de toestand van de ambtenaren of beide ware te onderzoeken.

De heer **Kroon**, het woord nemend zeide, dat hij zich bij de opvatting van de heer Isa aansloot, evenals de heer Leito. De heer Ph. Evertsz zeide gaarne meer gegevens over deze materie van het B.C. te willen ontvangen.

Het lid Rosario zou gaarne een afschrift van de motie hebben. Er bleken slechts een 4- of 5-tal copieën aanwezig te zijn.

Voorzitter **Gorsira** repliceerde, dat de Eilandsraad onder moeilijke omstandigheden moet werken; er zijn geen ambtenaren en evenmin is een stencilmachine aanwezig, zodat hij de leden verzoekt om in de tocksomst de moties in 25-voud te maken.

De heer **Abbad** was niet verrast over de motie, want het is volgens hem een gewoonte geworden, dat als er geld over is een kerstbonus wordt gegeven. Het lid Isa vond de motie niet onsympathiek, doch vroeg om ook aan de arbeiders te willen denken. Hoewel hij vond, dat men niet direct moet ingrijpen als de indexcijfers stijgen.

De heer J. Evertsz, lichtelijk verrast over de motie, meende de indiening daarvan, staande de vergadering niet juist te moeten vinden. Verder zag hij enkele minder fraaie dingen in de motie. De kracht van de ingediende motie ligt volgens de spreker in de tweede alinea, waarin gesproken wordt over de stijging van het indexcijfer.

De heer **Morkos** weerlegde de door **Evertsz** gemaakte opmerking, dat de N.V.P., gesteund door de K.V.P. reeds eerder een commissie tot bestudering van de arbeiderslonen heeft voorgesteld met de droge opmerking, dat het de K.V.P., gesteund door de N.V.P., was die dit voorstel deed.

Voorzitter **Gorsira** betoogde, dat ofschoon het voor de heer **Abbad** geen verrassing is, het B.C. wel verrast is door deze motie en zich niet bevoegd acht om zo plotseling haar mening daarover te geven. De Raad zal het denavond zelf moeten beslissen, of het B.C. de tijd moet krijgen zich er over te beraden. De konsekwenties, die uit deze uitkering kunnen vloeien, zijn zo verstrekkend, dat eerst een gedegen studie moet worden gemaakt.

De **Voorzitter** en de beide leden **Evertsz**, alsmede de leden **Catalina** en **Isa** bleven nog even doorgaan op deze motie van de N.V.P., terwijl de heer **Loewenthal** een datum wilde afdwingen ,waarop het B.C. een besluit zal nemen.

Voorzitter **Gorsira** kon alleen toezeggen en een ander met bekwame spoed te zullen behandelen. De heer Leito stelde voor een wijziging in de motie aan te brengen, waarop echter door de voorstellers niet werd ingegaan. De stemming wees tenslotte uit, dat het ingediende stuk met 11 stemmen voor en 9 tegen werd verworpen.

Inmiddels had de heer **Leito** een andere motie opgesteld en wel de eerste motie met een gewijzigd tweede gedeelte. Deze motie werd ondersteund. De heer **Isa** zegde nu, dat hij reeds had voorgesteld het B.C. uit te nodigen de motie te bestuderen, waarop het lid **Leito** verzocht de vergadering even te schorsen teneinde overleg te plegen.

Na de schorsing deelde Voorzitter **Gorsira** mede, dat het B.C. de zaak in studie zal nemen en met bekwame spoed de uitslag aan de Raad zal mededelen.

De heer **Leito** gaf hiermede akkoord en zag van zijn motie af.

Hierna voerde de heer **Catalina** het woord over het Tienjarenplan van de Watervoorzieningsdienst. Spreker zeide niet diep te zullen ingaan op deze plannen, aangezien dit prematuur kan zijn, doch hij zag gaarne, dat het B.C., in verband met de belangrijkheid van het Waterplan, dat i.p.v. verliesposten, een winst zal opleveren en een betere kwaliteit water garandeert, de Raad de reeds uitgewerkte plannen voorlegt ter bestudering, opdat straks een snellere afhandeling kan plaats vinden. De **Voorzitter** verzette zich echter tegen dit verzoek, aangezien de plannen, zodra zij gereed zijn gekomen, aan de Raad zullen worden gezonden. Het B.C. is doordrongen van de belangrijkheid van het Waterplan, aldus de heer **Gorsira**, die hierna, om 10.25 uur, de vergadering sloot.

Journaal van de mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Stradienst maakten gisteren 14 P.V.'s op en verleenden 8 maal assistentie. Omstreeks 18.30 deelde de vrouw C mede, dat bij haar woning op Welgelegen een onbekend jongentje was binnengestapt, dat niet wist waar hij woonde. Radio Hoyer heeft de ouders van het ventje gewaarschuwd en de Mobiele Brigade heeft hem naar huis gebracht.

W'stad. — Het K.L.M. vliegtuig, dat donderdag j.l. uit Amsterdam vertrok, landde gisteren 21.54 uur op het Plesman luchthaven.

EEN MILLIOENBIJDRAGE AAN HET LAND

Oranjestad. — Het B.C. wendde zich in een schrijven van de volgende inhouden tot de Eilandsraad i.v.m. de bijdrage van f. 1.050.000.— aan het Land.

„Zoals U bekend is, wordt krachtens artikel 90 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen door de Regering over 1955 van het eilandgebied Aruba een bijdrage van f. 1.050.000.— gevorderd.

De plicht tot voldoening van deze bijdrage is steeds en wordt ook thans door ons erkend. Tot uitkering werd echter tot nu toe nog niet overgegaan.

Inmiddels geeft de Regering doen weten, dat de vorenbedoelde bijdrage vóór 31 december a.s. in 's Landskas dient te worden gestort.

Financieel zijn wij daartoe in staat, indien de Winstbelasting over 1955 nog dit jaar wordt ontvangen. De aanslagen daarin worden door het Land opgelegd, dat daartoe tot nu toe echter niet is overgegaan.

Wij hebben de Regering in verband hiermede bericht dat, behoudens Uw goedkeuring, de bijdrage ad f.1.050.000 door Aruba vóór 31 december 1955 zal worden voldaan, mits voordien de aanslagen in de Winstbelasting werden opgelegd en betaald.

Gaarne zullen wij Uw instemming met deze regering vernemen.

— Het Internationaal Arbeidsbureau bereidt de uitgave voor van een wereld-klassificatie van beroepen en bijzonderheden daaromtrent.

MARINIERS vierde korpsverjaardag op traditionele wijze

Willemstad. — Bij de Marinierskazerne Suffisant op Curaçao en Savaneta op Aruba wordt dezer dagen de Korps verjaardag op traditionele wijze gevierd. Op Curaçao werden de feestviering op Suffisant begonnen met plechtige herdenkingsdiensten. Voor het Katholieke gedeelte der bemanning droeg de Z.E. Pater ..., de directeur van het R.K. Zeemanshuis, een gezongen H. Mis op, waarbij de Vlootaalmoezenier Pater Brugmans de feestpredicatie hield. De Vlootpredikant Ds. van der Meulen ging tezelfder tijd het protestantse gedeelte van het personeel vóór in een plechtige herdenkingsdienst.

Overdag werd ... besteed met sportwedstrijden, waarbij een gecostumeerde voetbalwedstrijd de hoofdschotel vormde.

Heden werd de viering voortgezet met een grote muzikale vlaggenparade, gevolgd door een mars door de stad.

Heden middag zullen de Officieren, Onderofficieren en Manschappen aan een gezamenlijke feestmaaltijd aanzitten. De viering zal hedenavond worden besloten met een galareceptie in de Longroom Officieren, waartoe tal van autoriteiten, officiële gasten, vrienden en kennissen van de commandant mariniers en zijn officieren werden uitgenodigd.

Gisteravond heerste er een gezellige sfeer in het Mariniersskamp Suffisant. Het kon het ook anders, immers het Korps vierde haar 290ste verjaardag. Om zijn jeugdige feit te herdenken, werd een feestavond georganiseerd, waarbij enkele honderden gasten aanwezig waren.

Luitenant G. Lindner, die de algemene leiding in handen had, heette in een kort openingswoord de aanwezigen hartelijk welkom en hoopte dat zij van een genoegelijke avond zouden genieten.

Hierna werden enkele marsen gespeeld, de overture van Michiel Adriaensen en een suite door de Mariniers-kapel onder leiding van Adj. Muz. Bruul. De korte toneelstukjes, die gepresenteerd werden, vielen zeer in de smaak, getuige het daverend applaus, dat na elk bedrijf de zaal doorklonk. Zonder een der medewerkers tekort te doen, willen wij vooral de naam van marinier Karel Rebel noemen, die door zijn vertolking en expressie in „Jantje zag 'ns pruimen hangen..." de onbetwiste gangmaker en komiek bij uitstek van deze avond was. De goochelaar-tekenaar verdient eveneens een bijzonder woord van lof.

De mambo-nummers van „Agnes" deden het ook uitstekend.

Tot besluit werd er tot laat in de nacht gedanst op de tonen van de muziekband Mariniers Kazerne Suffisant.

Mej. „Agnes" danst de mambo met Karel Rebel op de feestavond, die gisteren ter gelegenheid van het 290-jarig bestaan van het Korps Mariniers in het Mariniers-kamp Suffisant werd gehouden.

Korps Mariniers 290 jaar

(Vervolg van pag. 1)

handeling van het schietgeweer, het pistool en de blanke wapens een grote rol speelde bij het gevecht ter zee.

Geen ordeloze landsoldaten meer

Niemand minder dan onze grote Admiraal de Ruyter en de Raadpensionaris Johan de Witt hebben uiteindelijk de stoot gegeven tot de oprichting van het Korps Mariniers ter vervanging van de ordeloze landsoldaten aan boord van onze oorlogsschepen in die dagen. Het advies van Johan de Witt aan de Staten van Holland luidde:

"mits onsen Staet nochtans onfeylbaar de Engelschen gedurig te boven ofte ten minsten gelijck behoren te wesen, soo hebbe ick, naer mijne kennisse een concept ontworpen, hoe men mennen niet slechts gunstig gewerkt heeft op de manschappen, welke die regimenten uitmaakten, maar ook op alle oorlogen, ja, op de gehele zeemacht van de Staat".

Belangrijkste tijdvak

Het belangrijkste tijdvak in de beginperiode van het Korps Mariniers is wel dat vanaf de oprichting tot de vrede van Nijmegen, die in 1678 het bevredigende einde bracht van de oorlog met Frankrijk, Engeland, Munster en Keulen.

In 1665 was de 2e Engelse oorlog uitgebroken. De Nederlandse Zeemacht, waarbij het pas opgerichte Korps Mariniers was ingedeeld, heeft toen grote lauweren geoogst.

Bij de beroemde tocht naar Chatham voerden de mariniers landingen uit op het vaste land van Engeland en bestormden, veroverden en vernielden het fort van Sheerness.

Sedert de dagen van Willem de Veroveraar, die in 1066 bij Hastings landde waren er geen vijandelijke troepen in geslaagd in Engeland voet aan wal te zetten. Toen later in de jaren 1940 en 1941 heel Engeland zich voorbereidde om een invasie van de Duitse legers af te slaan — wil een anecdote, dat Z.K.H. prins Bernhard toen in Londen gezegd zou hebben, dat hij niet geloofde, dat de Duitsers ooit zover zouden komen als de Nederlandse Mariniers in 1667.

Chatham is het eerste grote wapenfeit van het Korps Mariniers. De naam Chatham staat dan ook geschreven in het vaandel van het Korps, dat in 1929 door Hare Majesteit Koningin Wilhelmina werd toegekend en uitgereikt aan het Korps.

Uit de tocht naar Chatham leren wij een belangrijke taak van het Korps Mariniers t.l. om landingen uit te voeren op vijandelijke kusten. De tocht naar Chatham is een sprekend voorbeeld van een commandoraid. Het uitvoeren van commandoraids, het veroveren van bruggehoofden op vijandelijke kusten om de landmacht in de gelegenheid te stellen voet aan wal te zetten en verder op te rukken, zijn uitgesproken taken voor het Korps Mariniers. Voor het kunnen uitvoeren van dergelijke opdrachten ontvangt het Korps Mariniers dan ook een specifieke opleiding.

Tussen Chatham en nu liggen bijna drie eeuwen. Vele voortreffelijke wapenfeiten heeft het korps in die eeuwen in zijn annalen kunnen schrijven. De belangrijkste daarvan staan met gulden letters vermeld op het Korps-vaandel, dat tijdens het Koninklijk bezoek in oktober j.l. voor het eerst in dit Rijksdeel werd ontplooid en wel bij de plechtige zitting der Staten op de eerste dag en bij het defilé der troepen op de tweede dag van het bezoek.

Qua Patet Orbis

Op 10 december 1946 — op de 281e Korpsverjaardag — verleende Hare Majesteit Koningin Wilhelmina het ordeteken van Ridder der 4e klasse der Militaire Willemsorde aan het Korps Mariniers.

Ook kreeg het Korps na afloop van de oorlog een nieuw devies: Qua Patet Orbis. Zo wijd de wereld strekt.

Inderdaad zo wijd de wereld strekt heeft het Korps gedaan — dient het thans nog en zal het ook in de toekomst zijn diensten verrichten. Welke gebeurtenissen zich in de toekomst in Nederland — in de overzeese Rijksdelen of in de vreemde mogen afspelen, het Korps Mariniers zal verplicht aan zijn verleden, met gepast zelfrespect zijn eeuwen oude traditie handhaven, waar ter wereld het mogen worden geroepen, om voor de hoogste rechten van de volkeren van ons Koninkrijk op de bres te staan.

Penalty brengt Jong Curacao zege op Jong Colombia

Oranjehemden spelen 25 minuten met tien man

Willemstad. — Nadat de Oranjehemden in hun laatste drie wedstrijden slechts één doelpunt wisten te scoren, brachten zij gisteravond de competitie-wedstrijd tegen Jong-Colombia van Boca St. Michiel, na een doelpunten-duel in de eerste helft, een dank zij een strafschop in de tweede helft, op hun naam, om zo hun derde competitie wedstrijd te winnen.

In hun twee laatste competitie wedstrijden tegen Sithoc en Jong-Holland, moest de achterhoede deze twee clubs volledig in toom houden daar door de voorhoede geen doelpunten gefabriceerd konden worden. Beide wedstrijden eindigden in een 0-0 gelijkspel, en pas in de wedstrijd tegen Dim wisten zij hun eerste doelpunt in drie wedstrijden te scoren en met dit doelpunt ook van Dim te winnen. Gisteravond ging het iets beter in de Oranje-voorhoede, ofschoon niet het spelpeil werd bereikt, dat van spelers als Daal, Bodkins en Regales verwacht kan worden.

De Jong-Colombianen begonnen met de wind mee maar toch waren de Oranjehemden in het eerste kwartier licht in de overwicht. Onverwachts echter kwam het eerste doelpunt in de 15de minuut.

Uit een hoekschop genomen door Salomon Martinus, werd dit doelpunt geboren, doordat Cornelia van een blunder van de Oranje-keeper profiteerde, en de bal door de voeten van de doelverdediger in het doel schoot: 1-0 voor Jong-Colombia. Geen vier minuten later brachten de Oranje.hemden de stand weer op gelijke voet met een schitterend doelpunt van linksbuiten Scorrea, die keihard inschoot na een voorzet van rechtsbuiten Regales: 1-1.

Weer verstreek er een kwartier voor dat er gescoord werd. In de, 32ste minuut van deze eerste helft scoorde Salomon Martinus met een hard schot vanaf de rand van het doelgebied het tweede Jong-Colombiaanse doelpunt, en voor de tweede keer namen de jongens van Boca in deze wedstrijd de leiding.

Maar weer was de vreugde van korte duur. Nadat het leer door Jong-Curaçao weer aan het rollen was gebracht, scoorden de Oranjehemden geen minuut later de gelijkmaker. Vreemd genoeg was dit doelpunt een copie van het eerste Oranje doelpunt. Rechtsbuiten Regales plaatste weer keurig voor en de aanstormende linksbuiten schoot in het doel, nadat Clabeer het leer uit zijn handen had laten vallen: 2-2. Met deze 2-2 gelijke stand werd de rust bereikt.

Na vijf minuten spelen in de tweede helft viel midvoor Bodkins, die een stoot in de rug kreeg, in het doelgebied enkele meters voor het doel. Scheidsrechter van Rosberg floot onmiddellijk voor penalty. Morti Meulens voltrok het vonnis: 3-2 voor Jong-Curaçao.

Met nog 25 minuten te spelen moest Bodkins wegens een opgelopen blessure de wedstrijd verlaten en de Jong-Curaçaenaars zagen zich genoodzaakt met 10 man door te spelen. De Oranjehemden werden dan ook in het laatste kwartiertje in de verdediging gedrukt maar de gelijkmaker bleef uit. Bij het laatste fluitje van scheidsrechter Van Rosberg stonden de Oranjehemden nog steeds met 3-2 voor en hadden zij met een strafschop hun derde competitie-wedstrijd gewonnen. Van Rosberg werd geassisteerd door het paar grensrechters dat het meest langs de lijnen wordt gezien, Minguell en Patricio Joeri.

Pimentel slaat R. Garrido; O. Garrido verliest van Vieira

Mundo Nobo. — Op de banen te Mundo Nobo werden gisteravond de halve finales heren enkelspelen van het internationaal tennistournooi verspeeld. Als eersten kwamen Reinaldo Garrido en Iyo Pimentel tegen elkaar uit en het was duidelijk te zien, dat Iyo een klasse sterker is dan R. Garrido. De eerste set werd gemakkelijk gewonnen door Iyo met 6—2 en we hebben niets extra's kunnen bewonderen in deze set. In de laatste games van de tweede set maakte Garrido flink gebruik van zijn sterke backhands, doch deze werden geneutraliseerd door de rustig en zeker spelende Iyo. Iyo won ook deze set met 6—2 en daardoor de wedstrijd.

De tweede wedstrijd ging tussen O. Garrido en A. Vieira. In de eerste set was Garrido absoluut beter en speelde een rustige partij. We kregen veel mooi netwerk te zien aan beide zijden. Garrido won de eerste set met 6—4. In de tweede set kwam Vieira beter opzetten en dank zij het slechte serveren van de zwoeger Garrido wist Vieira deze set met 6—3 te winnen. In de 3e set kregen wij het mooiste van de avond te genieten door de vele netduels alsook het prachtige netwerk. Beide spelers beschikken over sterke backhands en in deze set was Garrido een beetje onzeker, doch beet steeds van zich af. Ook kregen wij een paar mooie drives te zien. Het serveren van Garrido was zeer slecht in deze set en dat kostte hem enkele games. Gesterkt door de tweede set was Vieira beter in zijn serveren en drives en vooral zijn scherp over het net plaatsen, maakte deze set zeer aantrekkelijk. Speciaal in de laatste games van deze set kregen wij een pracht van een „back overhanddrive" van Vieira te zien en een hartelijk applaus van het publiek beloonde dit mooi staaltje van tennis.

Garrido heeft ook last gehad van het pechduiveltje en is absoluut een agressieve speler. Vieira is echter meer ervaren en maakte hiervan handig gebruik. Hij won deze laatste set met 6—1.

De finales enkelspelen worden op zondagmiddag om 15.00 uur verspeeld, terwijl de dubbelspelen hedenmiddag om 16.00 uur plaats vinden. Gezien het "best of five"-wedstrijden zijn, wordt ceneider tijdig verwacht. De belangstelling was gisteravond zeer goed en de Bond verwacht nog meer tennisliefhebbers gedurende dit weekend bij de finales.

Geslaagde wedstrijden hardlopen

Voor de aanvang van de "B" klasse wedstrijd gisteravond op het Rifstadion de 10.000 M. verlopen uitgeschreven door de C.A.B. Dit experiment van de technische commissie van de C.A.B. is volgens ons nogal geslaagd aangezien de belangstelling hiervoor goed te noemen was en ook de opkomst der lopers was als gewoonlijk. Er waren 4 lopers bij de start waarvan er een uitviel wegens vermoeidheid. Jammer was dat de sympathieke loper C. Martina last kreeg van krampen in zijn been en dus niet kon lopen zoals gewoonlijk. De kleine M. Martina van Huracan heeft echter een zeer goede prestatie geleverd door Jansen goed op de hielen te zitten. De heer M. Mordy Maduro en Dankmeyer waren aanwezig alsook de heer H. Prince met zijn bekende staf van tijdopnemers en controleurs. En hier de uitslagen.

A. Jansen, 38-16-0 1e; M. Martina 38-28-3 2e; C. Martina 40-05-7 3e.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:

Van 07.00 — 18.30 kantoor tel. 2307
Van 18.30 t.m. 12 Dec. 0700 J. J. Roos tel. 3209 — 2307
B. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 17 Dec. 12.00 uur C. L. H. Jonckheer Hoogstraat 32, Willemstad tel: 24060:
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:

Zat. en Zond. M. Plaisier tel. 4325

Geneeskundige Dienst

Dr. De Loos tel. 4447
B. g. g. 2409

Weekendwacht Suffisantdorp.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086.
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:

Zat. D. Gelderbolm tel. 2486
Zond. J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap

Van 07.00 — 18.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 08.00 — 08.00 E v.d. Werf, tel: 3101
Van 08.00 — 08.00 W. Punt, tel: 2269

Dokafdeling.

Van 12.30 — 17.30 tel. 2276 — 2098
van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel; 2245

THEATER ASIENTO

Zat, „The big combo"
Geen kinderen beneden 16 jaar.
Zond „Gone with the wind".

Posterijen Nederlandse Antillen

Curacao

Postzegels zijn, behalve aan de Post- en Hulppostkantoren, verkrijgbaar bij de volgende depothouders:

te EMMASTAD:

John Henderson (Cur) Co.	Emmastad

te SUFFISANTDORP:

Postkamer C.P.I.M.	Suffisant

te WILLEMSTAD op OTRABANDA:

Firma A. Donker & Co. „La Zuliana"	Breedestraat 110/112 (Otr.)
L. I. Pietersz	Breedestraat 124 (Otr.)
George F. Palm	Breedestraat 169 (Otr.)
M. van Wilpen	Roodeweg 125
C. A. Wolfschoon	Willemstraat 1
Handelmaatschappij „Universal" N.V.	De Rouvilleweg 51

op PUNDA:

Julius L. Penha & Sons	Heerenstraat 1
S. Pimsler	Heerenstraat 27
Botica Nueva	De Ruyterplein
C. A. Justiana	Madurostraat 9
Vereniging „Huisvlijt"	Helfrichplein 8
Botica Moderna	Breedestraat 39 (Punda)
Carmen Octavia Matheo	Julianaplein 46
W. E. Bakhuis	Penstraat 99

op VAN ENGELEN (2e district):

M. van Wilpen „Centrum"	Dr. Caprilesweg 2

op ZEELANDIA:

Toko Regina	Schottegatweg Oost 199

Curaçao, 8 December 1955
De Postdirecteur,
P. H. J. BREUSERS.

Sugar Ray Robinson behaalt opnieuw de wereldtitel

Chicago. — Sugar Ray Robinson heeft de wereldtitel middengewicht weer op zijn naam gebracht. Hij won door k.o. in de tweede ronde van Carl Bobo Olson. Na twee minuten 51 seconden in de tweede ronde was het gevecht beslist. Olson stond in de weddenschappen favoriet 3—1 en is acht jaar jonger dan Robinson. In het stadion van Chicago, dat 20.000 mensen kan bevatten, waren slechts 10.000 toeschouwers. Abbot en Costello, bekende komieken, waren aanwezig.

Direct in het begin van het gevecht volgde een felle slagwisseling, waarbij de titelhouder Olson het initiatief nam en Robinson in zijn oude panterachtige stijl handig ontweek en met grote koelbloedigheid counterde. Hij was duidelijk de beste bokser. In de eerste ronde moest Olson dan ook verscheidene slagen op het lichaam incasseren.

In de tweede ronde raakten de boksers verscheidene keren in een clinch, waarbij de uitdager tal van harde rechtse op het lichaam van Olson wist te plaatsen. Deze werd onzeker en liet zijn dekking zakken, waardoor hij Robinson een kans gaf voor een uppercut, die hem naar het kanvas zond. Na de vijfde tel kwam Olson inderdaad overeind, doch niet verder dan een zittende houding. Hij werd uitgeteld en ging huilende naar de kleedkamer.

„Ik heb hem onderschat", waren zijn woorden.

„Ik wist het wel", was het repliek van Robinson. „Ik heb het iedereen gezegd, die niet in mijn comeback wilde geloven."

Olson woog 72,234 kilogram; Robinson 72,6.

Het is de tweede keer, dat Robinson de wereldtitel heroverde. Hij verloor deze in juli 1951 aan Turpin en nam toen 64 dagen later in New York revanche. In december 1952 nam hij afscheid uit de ring en werd tapdanser en in januari 1954 keerde hij terug. Olson volgde Robinson als wereldkampioen in oktober 1953 op, doordat hij de vacante titel van Robinson in een gevecht tegen Turpin te New York behaalde.

Tokio. — Japan en Cambodja hebben een verdrag gesloten voor "eeuwige vriendschap en vrede".

Abe Lenstra weer in het Voorlopig Nederl. Elftal

Had de goede Sint reeds vorige week enkele opmerkelijke verrassingen bezorgd, afgelopen zondag deed hij het nog eens heel dik over. Uit Alkmaar kwam het grote bericht, dat Alkmaar, de dappere Noord-Hollandse Prof. club, er in geslaagd was voor maar liefst 14.000 dol enthousiaste supporters het ongenaakbare Elinkwijk met 2-0 en dat nog wel verdiend te verslaan.

Maar ook uit het Zuiden kwam een grote verrassing: Ajax, het eens zo glorieuze Ajax, beleefde wederom een ware glorie dag. Het oppermachtige Fortuna, met cracks als De Munck en Hart, startte de wedstrijd tegen Ajax met een ware opportuniteits geest en toen Appel met een gloeiende kogel 1-0 deed noteren, was een nederlaag van de Amsterdammers schijnbaar onafwendbaar. Maar zie, tweemaal was de achterhoede van de club van Joosten even onattent en dit belendde binnen twee minuten een 1-2 achterstand voor de leiders. Hoe Appel c.s. ook probeerde, er was geen doorkomen meer aan en toen het eindsignaal gegeven werd konden elf dodelijk vermoeide Ajaclieden in glorie en overgelukkig het strijdperk verlaten.

Maar de grootste verrassing was toch wel, dat voor de a.s. wedstrijd tegen Rot Weiss de grote Abé Lenstra, de Nederlandse voetbalser bij uitnemendheid, wederom staat opgesteld. Op Bram Appel na een geheel nieuwe voorhoede voor het voorlopige Nederlandse Elftal. Een dergelijke originaliteit van de Keuze Commissie slaat iedere verwachting. En de grootste van deze verrassingen is wel het opstellen van Abé Lenstra. Met de talentvolle Volendammer Klaas Smit (Alkmaar) op de andere binnenplaats mag men in ieder geval nieuwsgierig zijn op de speerpunten in het „moderne" systeem van de Oranjeaanval beter tot hun recht zullen komen. Ook het experiment met de nieuwe vleugelspelers De Jager (DFC) en Moulijn (Feyenoord) is interessant, hoewel met name de DFC'er een zware taak wacht om Tinus Bosselaar in het definitieve elftal te verdringen. Met grote belangstelling zien wij de uitslag en het verslag van deze wedstrijd tegemoet. Het Bestuur van de KNVB heeft in overleg met de Technische Commissie besloten in beginsel in te schrijven voor de wereldkampioenschappen voetbal, waarvan het eindtournooi in 1958 in één der steden van Zweden zal worden gehouden.

Belangrijke ontmoetingen

Voor Zondag zijn in de Hoofdklasse A twee bijzondere wedstrijden vastgesteld: Ajax — Eindhoven en Sparta—VVV. Indien de Amsterdammers sterk genoeg zijn om een leidende rol in de strijd om de eerste plaats te spelen, dan zullen zij thuis van Eindhoven moeten kunnen winnen. Het lijkt ons echter een wedstrijd voor een gelijkspel. Zeer fel zal vermoedelijk op Spangen te Rotterdam gestreden worden tussen Sparta en VVV, waarbij wij de Kastelheren een kleine overwinning zien behalen. Het verschil tussen VVV, Fortuna, Sparta, Eindhoven, DOS, Ajax en NAC is minimaal geworden, zodat wij de komende zondagen op spannende en belangrijke wedstrijden kunnen rekenen. In Hoofdklasse B draaft het hoog geklasseerde Elinkwijk naar de een belangrijke ontmoeting naar de andere. Nu komt Sportclub Enschede op bezoek bij de Utrechtenaren. Men zou zeggen, dat de bekwame voorhoede van Elinkwijk — ondanks de nederlaag tegen Alkmaar van Zondag j.l. — wel in staat moet zijn om de niet zo hechte defensie van de Enschedeërs enkele malen te overvleugelen, echter hebben de Textielstadbewoners een snelle en schotvaardige voorhoede, zodat dit wel eens een doelpuntrijke strijd kan worden. Voor Rapid J.C. is deze zondag ook al zeer belangrijk, want de Limburgers kunnen, door zelf van Willem II te winnen — aangenomen, dat dit lukt — profiteren van een eventueel misstappen van Elinkwijk. In ieder geval wordt het voor de topclubs van zowel A als B een zenuwachtige dag, en dan te bedenken, dat het toch al zo'n spannende en langdurige competitie is.

Feyenoord boekte het record, wat het aantal bezoekers betreft. Liefst 42.000 voetbalenthousiasten waren aanwezig bij Feyenoord—S.V.V., een goede dag voor de clubkas dus.

Afdeling A:

ADO — Excelsior
Ajax — Eindhoven
NOAD — Fortuna
HVC — Roda Sport
Rigtersbleek — Limburgia
EBOH — DOS
Vitesse — Amsterdam
Sparta — VVV
Stormvogels — NAC

Afdeling B:

EDO — De Graafschap
Elinkwijk — Sportclub Enschede
GVAV — Alkmaar
Rapid JC — Willem II
Sittardia — Emma
PSV — de Volewijckers
MVV — BVV
SVV — Schev. Holland Sport
DFC — Feyenoord.

GREEP UIT DE ETHER

17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.30 Nieuws 18.45 Dinner Muziek 19.00 Kinderprogramma 19.30 Wat de handel biedt 20.30 Uw omroeper draait 21.00 Curom Juke Box. 21.00 Gramofoonmuziek 20.15 Nieuws en Sluiting.

Zondag.

9.00 Zondagmorgen melodie 9.30 Protestantse Kerkdienst uitzending 10.30 Vervolg Zondagmorgenmelodie 11.00 Klassiek gramophoonplaten programma 11.30 Katholieke morgenwijding 12.00 Programma-overzicht 12.05 Lunch muziek 12.30 Nieuws 12.45 Kay Starr 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

15.00 Opera-prog. 17.15 Apéritief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.20 Groeten uit Nederland 18.30 Nieuws 18.45 Voor de Katholieke jeugd 19.00 KKinderprogramma 19.10 Gramophoonplaten 19.30 Curom's Hit Parade 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Non moure la Musica 21.00 De Stem van America 22.00 Lichte muziek 22.15 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER:

17.00 Tea at five. 17.30 Met Duitse musici 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.30 Met de jarigen in de lucht 18.45 Kinderrozenhoegje 19.10 Gevarieerd programma 19.30 Hoorspel 19.45 Programma van Gasmaatschappij. 20.15 Gevarieerd programma 20.30 Hoorspel 20.45 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

Zondag

10.00 Kath. Zondagmorgen 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot. Zondagmorgen 11.30 Hindostaanse programma 11.45 Frans programma 13.00 Sluiting. 17.00 Met de jarigen 17.30 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Conjunto Lirico Antillano 20.30 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting

AVROS

17.00 Populaire melodieën 17.30 Dansmuziek 18.00 Kent Gij Uw Land 18.45 Nieuws 19.00 Jukebox Saturday Night 19.30 Advertenties 20.00 Dansmuziek 20.55 Nieuws en Sluiting. Zondag 17.00 Voor de jarigen 17.15 Voor kinderen 17.30 Vertellingen van Hoffman 18.45 Guitaar-intermezzo 19.00 Nieuws 19.10 Sportjournaal 19.25 Een zet voor Suriname 19.30 Dienst Welzijnszorg 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Nieuws 18.52 Dansmuziek 19.10 Hersengymnastiek 19.31 De Showboat Show De week in Nederland. 20.20 Voor de West: Nieuws 20.55 Avondgebed: 20.58 Sluiting.

Zondag 18.37 Nieuws 18.47 Sportuitslagen. 18.52 Zondagavond—Serenade 19.10 R. K. uitzending 19.30 Klokslag van het Paleis op de Dam. 19.31 Het Concertgebouw orkest 20.33 Artistiek dagboek. 20.43 Programma van morgen. 20.45 Nieuws 20.47 Sport. 21.28 Sluiting.